

REALITATEA

ANUL II. No. 20
3 Iunie, 1928

ilustrată

20 PAGINI
Apare totdeauna Duminică

Dela Serbările Tinerimei Române: Idilă de primăvară în Cișmigiu.

Prețul 8 lei

De vorbă cu un câine

Grivei a mers cu mine la expoziția celor de-un neam cu el. De-un neam cu el e un fel de-a vorbi căci expoziția canină oferă exemplare aristocratice, cu nume englezești și cu nume de calendar (Saint-Bernard), unii cât un vițel de lungi, alții cât un manșon. Grivei nu-i un câine de rasă, dar e un patrupele cumsecade: e, adică, devotat bălăturii și nu face treabă mare sau mică în salon.

Deaceia la expoziție n'a mers decât în calitate de spectator de rând, și deaceia a putut să facă unele reflexii pe cari, deși nu le-a putut exprima acolo, mi le-a împărtășit când am ajuns acasă. Avem un fel anume de-a ne înțelege.

Grivei e subversiv uneori deși nu citește o anume literatură și o anume presă. Dar Grivei are o judecată proprie, un simț al realităților dezvoltat foarte mult, și o filozofie care-i împiedică să vadă lucrurile în culori prea roze sau în culori prea negre.

Oamenii îl uimesc totdeauna. De pildă, el nu știe pentru ce omului care e prost i se spune, în batjocură, bou, când bou e doar vrednic. Și nu știe de ce omului rău i se spune că are o inimă de câine, când câinele devotat și blând. (Că unele exemplare se răsfășă și dorm pe perne moi, nu sunt ele de vină ci sunt stăpânii lor...)

Acum câinele meu e nedumerit de o altă ciudățenie omenească. În timp ce, cu surle și tobe, e deschisă expoziția câinilor — fără surle și tobe dispăre Societatea pentru protecția câinilor și, în genere, a altor animale.

Oamenii acordă interes neamului patrupelelor, investesc sume în expoziții, se deranjează până la expoziție, vorbesc și scriu despre animale, și în același timp uită că ele aveau și au nevoie să fie ocrotite. S. P. A. — societatea pentru protecția animalelor, — izbutise cândva să-și asigure unele titluri la recunoștința dobitoacelor pe cari omul cu suflăt, nu de câine, ci cu nărăruri de porc-de-câine le brutaliza inconștient și laș.

Pe-atunci nu se organizau expoziții la cari, pe dinaintea animalelor, să treacă doamne și domni din lumea bună, trimițând patrupelelor surăsuri și bezele umanitare, dar se găseau câteva doamne și câțiva domni cari, cât de cât, se opuneau ca un cal de sac să fie urs cu biciul plumbuit și ca un câine să fie atunțat cu o tînchea de coadă.

Grivei se miră și mă întreabă. Ce i-aș putea răspunde?

— Grivei, ești îndrăzneț... Grivei, ești imprudent. Și ești naiv ca o fată de pension. Te miri că oamenii se dau, din când în când, în vânt și deschid expoziții, și organizează congrese în cari se ocupă de voi, de rasa voastră, de viitorul vostru, — uitând, până una alta, de interesul pe care l-ați avea de-a fi ocrotiți imediat.

Ești nedumerit că, în timp ce expozițiile de animale se succed cu fast, societatea care vă mai păzea, dispăre.

Dispăre S. P. A., și te miri, — și eu nu mă mir că până în prezent nimeni nu s'a gândit să înființeze și o S. P. O., societate

pentru protecția oamenilor. Căci sunt și oameni cari au nevoie de ocrotire, tot ca și voi, poate mai mult ca voi. Dar eu nu îndrăzneț, imprudent și naiv ca o domnișoară de pension.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

Pe frontul internațional a stărnit intermeiate îngrijorări manifestațiile anti-italiene din Jugoslavia și manifestațiile anti-jugoslave din Italia. Au fost sparte geamuri și au fost molestați supuși ai statelor respective. Spiritele sunt și de-o parte și de alta în fierbere, — și, în interesul liniștii de care Europa are nevoie, restabilirea legăturilor de bună vecinătate între un stat și altul e de dorit.

Ocatastrofală explozie s'a produs la Hamburg. Victime numeroase.

Nu se mai știe, în momentul când scriu aceste rânduri, nimic despre soarta dirijabilului „Italia” pornit, sub conducerea generalului Nobile, să exploareze Polul Nord.

Emoția Italiei e împărtășită de întreaga lume civilizată.

Incercările pentru formarea unui guvern Venizelos în Grecia au eșuat. Zaimis va conduce mai departe treburile Statului și va prezida viitoarele alegeri.

Presa românească a încercat o pierdere prin moartea lui Titus Enacovici directorul ziarului „Cuvântul”.

Au fost eliberați cei patru ziaristi cari fuseseră depuși la Jilava cu prilejul adunării dela Alba-Iulia.

Au fost în cursul săptămânii două importante congrese la noi: congresul de talasoterapie și congresul arhitecților.

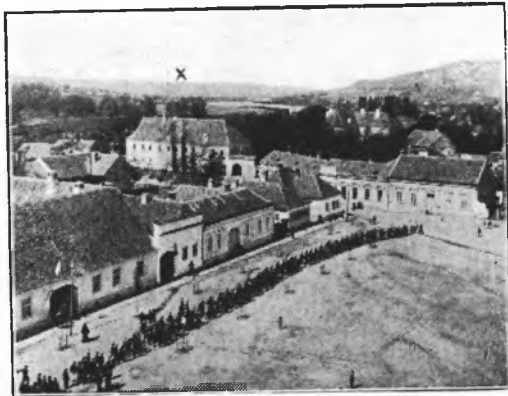
Câteva cazuri de tifos exantematic au fost semnalate la Iași.

Opioaic torențială căzută acum câteva zile asupra județului Prahova a pricinuit mari stricăciuni grădinilor, viilor și semănăturilor.

In comuna Crețeștii de Sus (Fălciu) s'a ridicat de curând — din donațiunea soților Eugenia și Marin Benghiu, învățătorii școlii — un monument pentru eroul necunoscut. E cel înfățișat de fotografia noastră.

Serbările dela 3/15 Mai la Blaj

Ca în toți anii ziua de 15 Mai a fost sărbătorită la Blaj. Ilustrația noastră reprezintă defilarea elevilor. În fund se vede reședința mitropolitană.

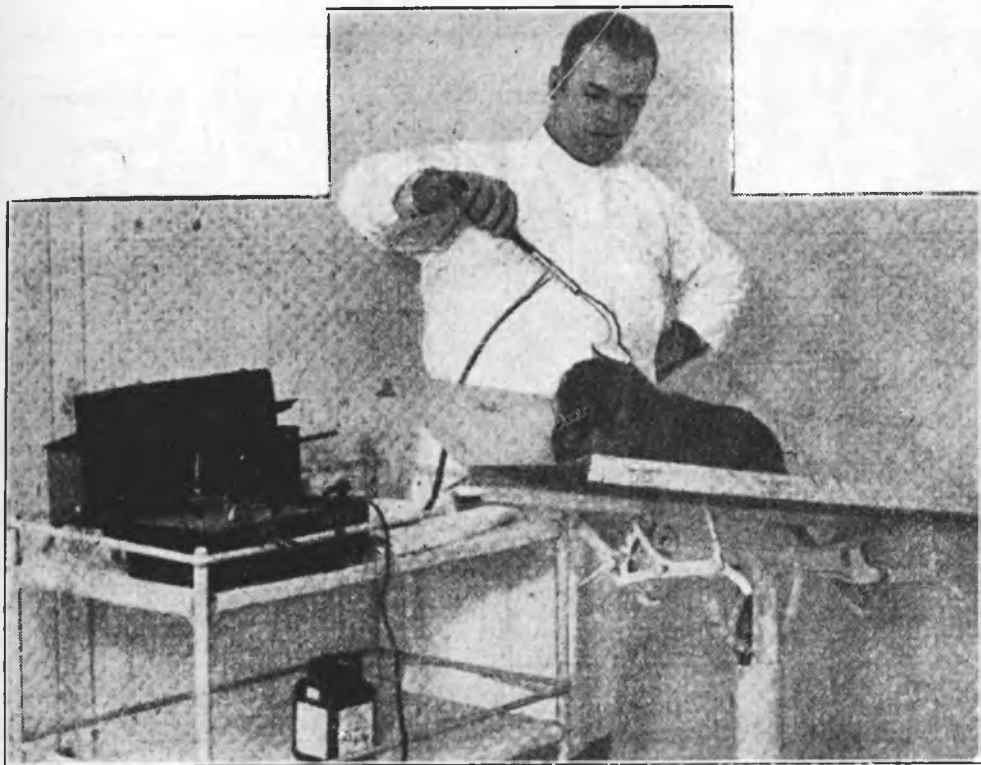
Fetele liceului din Blaj executând exerciții gimnastice libere, în piață.

La întrecerile gimnastice dela Blaj — cu prilejul serbării din 3 Mai — a ieșit învingătoare echipa liceului „Gheorghe Barițiu” din Cluj, care a câștigat astfel cupa de argint.

Fotografia noastră o înfățișează (x), delând în fața autorităților.

Sanatoriul pentru câini

CU CEL MAI MODERN UTILAJ TERAPEUTIC

Expoziția de câini din Capitală, deschisă acum câteva zile și vizitată de foarte multă lume, dovedește că românul e bun și milos cu animalele. Cu multă dreptate s'a spus că, gradul de civilizație al unui popor se poate cunoaște după felul cum se poartă cu animalele. Popoarele, care au ajuns la o treaptă mai ridicată de cultură, au o mare solicititudine pentru suferințele animalelor, chiar și pentru acele care nu aduc vre-un folos practic, cum sunt: câinii de lux, pisicile de Angora, papagalii, etc. Astrei americani, — novatori, nu numai în domeniul practică al afacerilor, — au inovat și în domeniul sentimental, instalând sanatorii pentru câini și pisici, sanatorii înzestrate cu cel mai modern și mai perfect utilaj terapeutic. Se aplică cele mai noi descoperiri ale științei, pentru salvarea acestor animale. Deosebit de medicamentele obișnuite: poțiuni, pilule, injecții, ce se pot administra și la domiciliul „pacienților”, sunt tratamente ce necesită internarea, pentru ca bolnavii patrupezi să poată fi supuși, de către un personal specializat, la diverse trata-

mente de duș, aer cald, curenți de înaltă frecvență, raze ultraviolete, etc.

Dacă mai adăogăm intervențiile chirurgicale, băile antiparazitare și altele, se justifică pe deplin necesitatea caselor de sănătate pentru câini și pisici. Inutil de adăogată, că „javrele”, cum numim noi uneori cu dispreț, rasa canină, sunt îngrijite, sub raportul higienei, al personalului, medicamentelor și hranei, cum la noi, în București, în zadar am căuta să găsim la spitalele pentru oameni.

Statuă vacii

Trăim în epoca recordului și omenirea se entuziasmează și de recordul dansatorului neobosit, al celui care poate înghiți mai multe halbe de bere, într'un timp determinat, care poate sta mai multă vreme nemâncat sau — cum au făcut americanii — de recordul bătut de o... vacă. Aceasta dădea mai mult lapte decât toate suratele sale — circa 12.000 litri pe an — și la moartea ei i s'a ridicat un monument.

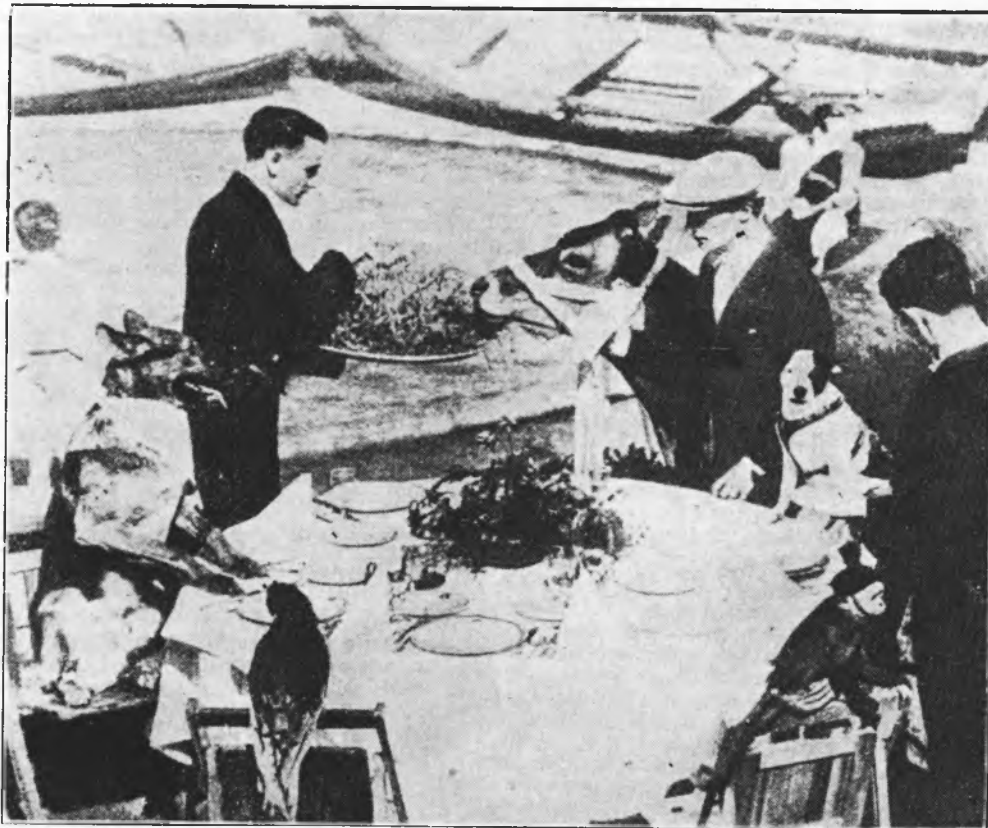
Ilustrația noastră infățișează pe sculptorul Potter din Los Angeles, în California, lucrând cu grabă la statuia vacii campioane Segis Pietratze prospect. Monumentul poartă o inscripție: „Aci a trăit și a slujit omenirea, Segis Pietratze Prospect, vaca de lapte campioană, născută la 1913, decedată în 1928.”

Cum proceda Napoleon

În 1808, Napoleon — îngrijat de multele incendii care distrugeau pădurile — scrie prefectului unui județ: „Domnule prefect, sunt încunoștințat că mai multe incendii au izbucnit în județul pe care vi l-am încredințat spre administrare. Imi veți face plăcerea să dispuneți ca, oricare incendiu, dovedit a fi pus foc, să fie imediat impușcat. Pe deasupra — dacă se vor repeta, voi avea grija să vă caut un urmaș?”

Deatunci nu s'au mai produs incendii.

Banchetul animalelor din film

În Los Angeles — bine înțeles — s'a dat o masă de sărbătoare pentru artiștii din regnul animal, cei mai renumiți. Animalele s'au purtat la acest banchet în chip cu totul civilizat.

Numărul 7 în medicină

După Hippocrate, în natura umană există 7 vârste: prima copilărie până la 7 ani, timpul când se schimbă dinții; copilăria, până la 14 ani, vârsta pubertății; adolescența până la 21 ani, timpul când crește barba; tinerețea până la 28 de ani, stărușul creșterii, vârsta adultă până la 49 de ani (7 ori câte 7), când organismul atinge perfecțiunea și însăși bătrânețea.

Există șapte deschideri pentru simțuri, așezate în cap: doi ochi, două urechi, două nări, gura.

Există șapte organe vitale: doi plămâni, inima, ficatul, splina, doi rinichi.

Statistică americană

Ministerul de agricultură al Statelor-Unite a stabilit statistica ouălor produse într'un an în această țară.

Numărul total e de 26 miliarde, adică 50.000 de ouă pe minut, cam 830 pe secundă. Produsul aviculturii înseamnă 16 la sută din totalul comestibilelor în Statele-Unite.

Ritmul vieții moderne

Tot ce ne inconjoară e mișcare. Până și materia, socotită multă vreme ca inertă — fără mișcare — ar fi în esența ei — după știința modernă — vârtejuri de

eter, care se rotesc mereu. Toate caracterele materiei, greutate, nepătrundere, divizibilitate, ar atârna de iuțeala acestei mișcări. Dacă o forță supranaturală ar putea, la un moment dat, să oprească această mișcare, a particulelor care alcătuiesc până și oțelul cel mai tare, toate corpurile, tot ce ne inconjoară, ar dispărea, și n'ar mai rămânea nimic, din ceace vedem, nici măcar fumul cel mai slab, am dispărea și noi și lumea întreagă, universul nesfârșit s'ar preface iarăși în eterul imaginar, din care s'a format.

Ca și materia, noi trăim numai dacă ne mișcăm. Cu cât vom ști să ne mișcăm mai cu folos, mai iute, într'un timp mai scurt, cu atât vom trăi mai mult.

În mecanică există o formulă de mare importanță, care se scrie prescurtat astfel:

$$T = \frac{m \cdot v^2}{2}$$

și prin care se stabilește o legătură între masa unui corp (m) și viteza (iuțeala) lui (V). Dacă mărim mult iuțeala, putem micșora și mai mult masa, adică putem face corpul foarte mic, și rezultatul va rămânea neschimbat.

Tot astfel în viață: oamenii activi, chiar dacă nu sunt în demnități mari, chiar dacă nu au averi, vor ajunge să întrecă pe cei leneși, pe cei cari nu muncesc, oricât ar fi numele acestora de răsunător, oricât de mari ar fi bogățiile lor moștenite.

Aerul, care e atât de slab, când e adus pe aripile zefirului, sau când stă nemișcat deasupra lacurilor, în zilele calde de vară, poate deveni mai puternic decât ghiuleaua de tun, când sosește în vânt năprasnic, cu iuțeală mare, uragan, care răstoarnă în calea sa tot ce întâlnește, mai aprig decât ciocanul de oțel.

Deasemenea sabia cea mai puternică se sfarmă, ca o jucărie de copil și nu e în stare să taie în două șuvița de apă, care căzând de sus, dela o înălțime de 2—300 metri, prin iuțeala mare cu care se mișcă, ajunge să întrecă în tărie și oțelul călit.

Desemnatorul nostru în ilustrația din fruntea acestei pagini, a voit să illustreze rolul important al iuțelii, în viața de azi.

În vremurile vechi, se muncea domol, și fără spor. Omul făcea totul cu brațele sale și bunintelele nici progresele nu erau mari. Orașele, templele celor antici, piramidele egiptene sau toate minunile lumii, de demult, ne uimesc astăzi numai pentru că au fost făcute în vremuri când omul nu avea la îndemână mașini. Pentru tehnica modernă ele ar fi astăzi simple jucării de făcut.

Dela începutul veacului trecut omul a învățat să folosească forța cuprinsă în cărbunele de piatră: cocsul și antracitul la punerea în mișcare a mașinilor sale. Prin a-

Caracteristica vremii de astăzi este viteza.

Cu iuțeala cu care parcurgem astăzi viața, trăim mult mai mult decât strămoșii noștri.

ceasta iuțeala de producție s'a mărit enorm.

La mulțimea lucrătorilor văzuți, s'a adăugat gloata imensă a sclavilor invizibili, cu puteri mari, sclavi neobosiți și mereu mai numeroși: sunt forțele scoase din huilă și petrol.

Gustave Le Bon, filosoful și sociologul francez a arătat cu ajutorul unor calcule matematice, că în ajunul războiului, Germania la o populație de 65 milioane locuitori, avea o producție echivalentă cu aceea pe care deabia ar fi fost în stare s'o facă un miliard de lucrători, singuri, fără ajutorul huilei și mașinilor care folosesc cărbunele.

Industria germană, producea deci, cu ajutorul cărbunilor și mașinilor într'un an, cât n'ar fi fost în stare să producă întregul Egipt din antichitate — care nu cunoștea cărbunii și mașinile — în 2000 de ani, lucrând mereu.

Vapoarele și trenurile iuți, duc astăzi mărfurile, dela un capăt la altul la lume și dau posibilitate tuturor să se bucure de binefacerile civilizației.

De bună seamă, că mărfurile circulând mai repede, negustorii, cari au mai puține cheltueli cu adusul lor și cari nu mai trebuie să aștepte vreme îndelungată până le pot vinde, se vor mulțumi cu câștiguri mai mici, pentru că sunt mai numeroase. Magazinele mari de azi, cari vând sute și mii de lucruri într'o zi, cu un beneficiu de 10 la sută la marfa pe care o vând și o schimbă mereu ca alta nouă, vor câștiga mai mult decât negustorul din antichitate, care spre a ajunge dela un bălcu la altul, spre a-și aduce marfa din Lipsca sau din Brașov, la Moși în București, trebuia să călătorească o lună, două sau un an, și care nu putea să își reînnoiască decât cu incetul mărfurile. Acesta chiar cu 50 și chiar 100 la sută, beneficiu la marfa lui câștiga mai puțin. Dealtminteri nici oamenii nu-și puteau satisface toate nevoile lor și trăiau mai prost.

În acest fel, viteza, iuțeala de producție și de transport, a pus la îndemâna omului lucruri, cari îi fac viața mai plăcută, mai frumoasă.

Iuțeala de producție dă omului răgaz să se bucure de frumusețile naturii, să cugete, să caute a pătrunde tainele firii să se ocupe — nu numai de cele trupesti, ci și de suflet.

Și legăturile dintre oameni, — datorită iuțelii — sunt astăzi mai strânse.

Oamenii se cunosc între ei, comunică unii cu alții și astfel trebuie să se facă mai buni, să învețe mai multe.

În câteva săptămâni un om astăzi poate vedea țării muze, popoare, câte n'ar fi putut altădată într'un an sau doi și astfel trăiește mai mult decât strămoșii săi; căci are

mai multe impresii și produce mai mult în același răstimp.

Ritmul accelerat al vieții de azi, nu are nimic aface cu pripiala unora, cari

grăbindu-se, frământă pământul în loc și nu face nici o ispravă. E vorba de iuțeala sănătoasă în munca cu minimum de oboseală a face maximul de lucru.

Pe un hectar de pământ, omul lucrând singur, cu vitele sale, va asuda din greu și deabia, deabia dacă va putea produce cât îi trebuie lui și familiei sale.

Cu mașinele de astăzi însă, mișcate de motoare cu benzină, cu forțe înzecite cât ale noastre, nu un hectar ci zece, douăzeci poate munci un om singur. Plugul cu aburi sau cu motor, răstoarnă brazde adânci și ară — fără ca plugarul să fie nevoit să apese pe coarne și să ridice plugul de câte ori se'nțelenește. Semănătura în rânduri, scutește de alergătură pe jos de-alungul lanului, iar secerătoarea e cea mai bine cuvântată invenție de mașini pentru sâteanul care nu mai e nevoit să asude în arșița zilelor de vară.

Scutindu-l de muncile prea obositoare, omului îi rămâne răgaz să mediteze asupra celor ce-l inconjoară și astfel nu numai că producția se înmulțește, dar timpul pe care îl petrece omul pe pământ se lungeste, chiar dacă anii de viață nu sunt mai numeroși.

Trăim azi în epoca mașinismului. Cu oboseală incomparabil mai mică decât în trecut omul duce un trai mai îmbelșugat și mai lesnicios.

Mijloacele de comunicații rezezi și ușoare, au apropiat pe oameni și au strâns legăturile dintre ei. Un lucru petrecut azi la celălalt capăt al pământului, îl aflăm azi prin ziare, prin telegraful, cu și fără fir, îl vedem chiar, prin radiofotografii, și omul, fără să vrea chiar, se deșteaptă, își îmbogățește cunoștințele. Copiii noștri și dânsii învăț astăzi mult mai repede ca odinioară, pentru că metodele de învățământ s'au tot îmbunătățit și pentru că în general ritmul vieții s'a accelerat.

Și atunci, dacă omul poate trăi mai ușor, dacă, în viață, astăzi, orcare muritor de rând, știe mai multe decât cel mai înțelept filosof din antichitate, — căci învățătura a devenit astăzi bun comun — dacă omul are răgaz să cugete, să se desfășoare și să înțeleagă minunea vieții, putem spune, cu drept cuvânt, că omul trăiește acum mai mult decât trăia în trecut.

CONST.

„RADIO-ILUSTRATĂ”

Supliment la revista „Realitatea Ilustrată,”

Apare sub îngrijirea d-lui Inginer E. PETRAȘCU

Muzica undelor electrice

Undele electrice de telefonie fără fir cari străbat spațiul duc cu ele vorba sau muzica ce le-a fost încredințată de artiști prin ajutorul microfonului.

Acum în urmă profesorul rus Theremin a inventat un dispozitiv care permite ca undele electrice să producă singure sunete armonioase fără ajutorul vocii sau al microfonului. Spre a înțelege mecanismul acestui aparat e necesar să amintim că orice sunet este caracterizat din:

a) Înălțime. — Adică ascuțimea sa. Acesta provine din numărul de vibrații pe secundă al aerului care ne izbește timpanul Urechea umană percepe sunete cuprinse între 30 și 10.000 de vibrații pe secundă. Numărul de vibrații pe secundă se cheamă frecvență.

b) Intensitatea sunetului sau tăria lui.

c) Timbrul său. — Aceste necesită o explicație ceva mai lungă: Aceeași notă poată fi scoasă și de o vioară, de un cla-

parcurs de un curent alternativ de o frecvență foarte mare, datorit unei unde oarecare pe care antena postului o prindese. Acest curent are un număr foarte mare de vibrații pe secundă de ordinul a o sută de mii de exemplu. Membrana haut-parleurului nu le poate urmări și chiar dacă inerția ei i-ar permite să le urmărească urechea nu le-ar putea percepe după cum am văzut, însă când reacțiunea postului a fost strânsă, postul receptor, devine emițător alt-fel zis o „heterodină” și cum era acordat pe unda de mai sus, el va începe să emită o undă de frecvență vecină. Atunci cele două unde vor interferi și postul nostru va fi parcurs de un curent rezultat. Ori, frecvența unui atare curent este egală cu diferența dintre cele două frecvențe ale undelor componente. Ast-fel dacă unda primită de post va avea 100.000 de vibrații pe secundă și unda emisă de post va avea 101000 de vibrații, curentul rezultat, după ce-l vom detecta, va avea o alternanță de: 101000—100000=1000 de oscilații pe secundă. Membrana haut-parleurului va fi astfel atrasă și respinsă de 1000 ori pe secundă, emițând sunetul corespunzător. E ușor de văzut că sunetul emis poate varia dacă frecvența uneia din unde variază. Lucrul de alt-fel poate fi observat de ori ce amator; dacă în timpul fluerăturilor ast-fel provocate aproape sau depărtează mâna, sunetul își schimbă tonul. Amatorul a schimbat frecvența unei emisă de post.

Așa fiind e ușor de înțeles aparatul profesorului Thermin:

rinet și de o voce omenească. Cu toată astea vom distinge pentru fie-care notă instrumentul ce le-a produs. — Care e cauza? E drept că pentru a produce o notă este nevoie de un număr determinat de vibrații pe secundă. Un instrument, vioara bunăoară, când emite acea notă, emite odată cu numărul de vibrații necesare pentru a-l produce și o serie întreagă de vibrații suplimentare. Aceste vibrații suplimentare se numesc armonici. Ele diferă pentru aceeași notă, dela instrument la instrument și ele fac ca un instrument să fie distrus de un altul.

Armonicile au un număr de vibrații pe secundă (frecvență) mai mare ca sunetele cele acompaniază. Ast-fel un sunet corespunzător la 1000 de vibrații pe secundă va fi acompaniat de vibrații respectiv de 2000, 3000, 4000, 5000 etc. pe secundă. Sau un sunet de 500 de vibrații va mai avea și alte sunete de: 1000, 1500, 2000 etc. de vibrații pe secundă. În general un sunet de o frecvență, va fi acompaniat de altele de frecvențe de 2F, 3F, 4F, etc. Aceste elemente lămuiesc problema ce și-a pus-o inventatorul:

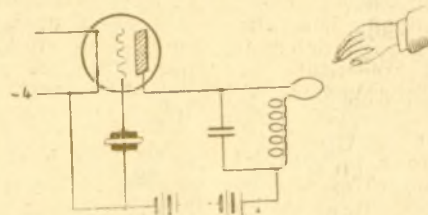
Este vorba să producem oscilații sonore și să le putem regula după voe înălțimea, intensitatea și timbrul. Fiecare amator de radio poate să producă sunete cu postul său. Este suficient pentru acesta să strângă prea tare reacțiunea și haut-parleurul său va începe să fluere sau să miorlăie.

Ce s'a întâmplat?

Înainte de a strânge cuplajul postul era

constantă grație unui dispozitiv conținând un cristal de cuarț. Fig. 4. Acesta impune vibrația lui proprie heterodinei.

Intensitatea tonului este variată dezacordând mai mult sau mai puțin heterodina a doua față de vibrația proprie a cuarțului ce-l cuprinde. Frecvența acesteia rămâne tot aceea impusă de cuarț dar intensitatea sa deci și a sunetului rezultat scade cu cât dezacordul este mai mare.

(Fig. 4). Variația intensității sunetului.

Acest dezacord se obține prin apropierea celei de a doua mâini de heterodine cu quartz.

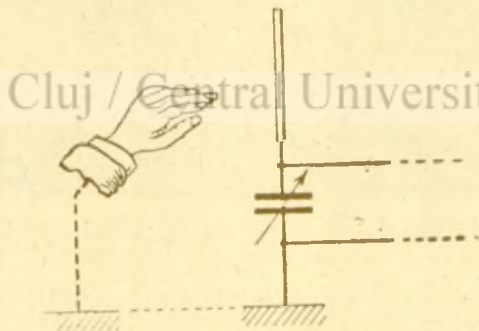
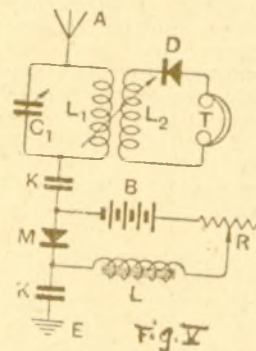
Variind constantele electrice ale celor 2 heterodine, în special tensiunea grătarului lămpilor de emisie inventatorul reușește să introducă armonice diferite în undele emise și deci și în curentul rezultat de joasă frecvență ce rezultă în aparat din interferența acestora. Ast-fel reușește să dea aparatului său diverse timbre, imitând diversele instrumente.

UN AMPLIFICATOR FĂRĂ LAMPĂ

(Brevet englez No. 259.005).

Acest amplificator cu cristal poate fi cu ușurință aplicat la o galenă oarecare după cum arată figura V.

Acordul postului cu galenă este analog unui sistem tesla cu un primar L_1 C_1 și un circuit secundar format dintr'o bobină L_2 cuplată cu o inductanță primară L_1 și shuntată prin casca telefonică T și detectorul D.

(Fig. 2). Variația capacității primei heterodine.

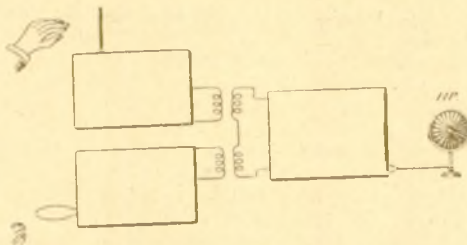
El se compune din două emițătoare de unde: (două heterodine) dintre care una din ele îi variază prin ajutorul mâinii frecvența unei emisă, și cele de a doua îi menține frecvența constantă.

Pentru ca apropierea mâinii să fie mai eficace condensatorul primei heterodine a fost construit în mod special, una din armăturile sale prelungindu-se afară din post printr'o vergea. (fig. 2).

Fig. 3 ne arată în ansamblu lor cele două heterodine ale căror unde interferind produc curentul de frecvență audibilă.

Frecvența heterodinei a doua o menține

Prima heterodină. Amplificator.

A doua heterodină.

(Fig. 3). Ansamblu schematic al aparatului electro-muzical.

Conexiunea care leagă borna de priză de pământ cu extremitatea unei inducții de acord este cuplată la 2 condensatori K între cari se intercalează un alt detector cu cristal M.

Acestui detector i se dă un anumit potențial cu ajutorul bateriei B în serie cu o bobină de șoc L și o rezistență R.

Inventatorul asigură că cu valori convenabile ale voltajului bateriei, ale rezistenței și ale presiunii de contact ale detectorului M, se obține o mare amplificație a curentilor și a auditei în cască.

De curând în Anglia s'a petrecut faptul ca un avion plecat spre Paris, să fie rechemat prin telefonia fără fir, pe aerodromul din Croydon, pentru a lua un călător întârziat.

ABECEDARUL TELEFONIEI FĂRĂ FIR

(Urmare)

(Undele sunt ale tuturor)... Abatele deocamdată nu dădu mare importanță acestei protestări și scrise pe tabletele sale următoarele:

1) Undele nu pot stabili o corespondență privată de oarece ori și ce persoană care se pune în calea lor poate să le capteze și
2) Sunt situații în cari captarea undelor e incomodă cu toate că teoretic e posibilă în toate punctele.

Cum era însă un spirit ingenios și tenace imediat ce constată că aruncarea unei pietre în apă determină unde ce se sting, adică amortizate, se gândi să obțină unde a căror vigoare să fie egală, cercuri cari să-și întrețină aceeași înălțime, altfel zis unde întreținute.

(Unde întreținute)... Astfel legă o sfoară de piatră și o scobori în apă, apoi o ridică iar la suprafață, apoi iar o scobori... Astfel printr'o succesiune de mișcări alternative și regulate determină la suprafață cercuri de apă cari se ridicau la fel deasupra și cari lărgindu-se fugeau către malul opus.

Plutele jucau acum într'un ritm regulat, afară doar de aceea a d-nei de Lamballe care se arăta foarte leneșe la încrețiturile apei.

(Alfabetul prin unde)... Atunci abatele cu peruca pudrată după moda timpului explică tinerelor femei că cea mai galantă corespondență putea fi înființată în modul acesta.

Urmărind numai mișcările plutei fără să pronunțe nici o vorbă, vor putea să-i pri-

Lamballe i le trimetea erau distanțate, din cerc în cerc, cu 4 centimetri, celei de a doua doamnă cu 10 și ale celei de a treia cu 20. Nu se puteau astfel confunda: El numi aceste distanțe între două cercuri consecutive *lungime de undă* și își notă că în corespondență prin unde se putea identifica corespondentul cu ajutorul lungimii de undă.

(Încercări și paraziți)... Cum repeta experiența a doua oară observă deodată că bucățica de plută începe să se agite, executând un joc neregulat și nepermis unui instrument științific. Foarte intrigat la început, abatele descoperi repede cauza fenomenului.

Într'un colț al lacului, băiatul grădinarului încerca să tragă la mal o barcă și determina astfel pe suprafață alte unde. Abatele notă că transmisiunea poate fi afectată de *încercări* cari sunt o confuzie a undelor între ele. Ghinionul îl urmări și când voi să repete a treia oară experiența. Vântul începu să încrețească suprafața lacului, foile îngălbenite cădeau în apă, semnalele nu mai ajungeau clare la plută. Savantul își notă că transmisiunea prin unde poate fi turburată de *paraziți* cari sunt cauze *exterioare* de perturbări ale undelor.

Cum începuse să se însereze, lăsară pietrele la marginea lacului și intrară cu toții să supeze la Versailles. Aici, celor 3 tineri femei cari începuseră să aibă o admirație pentru el, abatele le promise că le va fa-

piatră legată cu un fir subțire, la 3 cm. adâncime și începu să o ridice și să o scoboare regulat.

Apa la suprafață era abia încrețită, însă piatra agitată în sânul apei determina unde violente pe care sfera le primea astfel în cât bucățica de plută se agita violent, cu toate că împrejurul ei nu exista nici o undă. Curtea era în admirație iar abatele își notă că e posibil să se realizeze un *detector de unde* adică un ochiu care să discerne unde invizibile oamenilor.

(Un amplificator)... Cu toate acestea d-na de Lamballe nu uitase că în timpul primei experiențe undele basinelui din parcul de la Versailles veneau cu multă lene până la dânsa, astfel în cât complimentul abatelui îi sosise mai mult șters. Acesta ghici micul necaz ce moinea în sufletul frumoasei doamne și profită de ocazie spre a schimba în amicitie un sentiment mai mult periculos.

Într'una din zile când experimentau din nou pe bordul sus-zisului lac, abatele plasa pe d-na de Lamballe în locul ce-l ocupase în prima zi. În acest loc depuse o plută în care era înfiptă o lungă trestie orizontală. (fig. 4). Cu toate că undele trimise de abate abia ajungeau până la d-na de onoare, vârful trestiei, *amplificând* mișcarea se deplasa cu câți-va centimetri făcând vizibile semnale.

Astfel d-na de Lamballe află în fața Curței reunite că complimentul „Surisul vă o fermecător” i se adresează ei, lucru pe

ceapă mesagiul. Succesiunea undelor va fi un semnal.

Va fi suficient să înceteze din când în când producția undelor întreținute și apoi să o reia pentru a trimite corespondențele sale semnale lungi sau scurte și a căror dispoziție să constituie literile alfabetului. De exemplu A va fi reprezentat printr'un semnal scurt și unul lung, B printr'unul lung și trei scurte, etc. Fie-care literă era separată printr'un interval de timp pentru a nu se confunda cu precedentă.

În modul acesta abatele reuși să trimetă celor trei grații următorul mesagiul: „Aveți surâsul fermecător”.

Apoi se despărțiră, fixând pe a doua zi o întâlnire pe malul lacului din marginea satului, de oarece basinel era prea mic. Cu toate acestea abatele nu era mulțumit. Nu era mulțumit de oarece nu reușise să transmită *fie-căreia în parte din cele 3 grații* mesagiul ce-l merita.

A doua zi de dimineață însă se deșteptă surprizător. Găsise soluțiunea: corespondența privată cu ajutorul undelor nu era imposibilă.

(Identitatea relevată cu ajutorul lungimii de undă)... Cele trei femei se scoborâră a doua zi la ora hotărâtă, împreună pe malul lacului, unde le aștepta abatele care avea la subțioară 3 pietre de mărime înegală. El se împărți la cele trei doamne, numindu-le pe fie-care cu câte o cifră: 4, 10 și 20 și rugându-le să se îndepărteze la marginea lacului. Abatele explică ajutorărilor sale că acum ele vor face semnale cum l'au văzut făcând erii, iar el, întors cu spatele va putea spune dela cine vine fie-care semnal. Intins pe iarbă și cu ochii fixați pe o plută, pe care și-o pusese în față, abatele verifică exactitatea socotelilor din seara trecută: Undele pe care d-na de

brica până a doua zi un mic instrument, care va avea puterea de a ghici singur dela cine vin undele.

De data aceasta tineretele femei se arătară încredule.

(Acordul)... Însă a doua zi abatele prezintă admiratoarelor sale o scândurică ușoară care purta la capete două bucățele de plută. Acestea se puteau îndepărta după voie. El le depărta la distanța de 4 centimetri și după ce puse scândurica pe apă, rugă pe cele 3 doamne să repete semnalele din ziua precedentă, cu pietrele respective ale fiecăreia.

Începu d-na de Lamballe cu piatra No. 4. Cum cercurile determinate de ea erau distanțate de 4 cm., scândurica sălta pe loc, însă rămânând mereu orizontală. Când însă începură celelalte doamne emisiunea, scândurica executa mișcări dezordonate și chiar se dedea peste cap, astfel, încât nu se puteau citi decât semnalele d-nei Lamballe. (fig. 4). Abatele își notă deci că pentru a primi efectele semnalelor datorit undelor trebuie să începem prin a ne *acorda cu ele*, adică aparatul de recepție trebuie regulat pe aceeași lungime de unde cu emisiunea ce dorim a primi. Depărtând apoi plutele la 10 cm. nu mai primi decât undele provocate de piatra No. 10 și așa mai departe.

(Un detector)... Vestea jocului de-a undele se răspândi prin toată curtea din Versailles și acum abatele își continua experiențele în fața unei mulțimi adunate în jurul lacului. El anunță într'o zi că va face să treacă prin lac unde pe cari nimeni nu le va vedea, dar cari vor face să se miște pluta dela cealaltă margine a lacului. Într'adevăr el legă pluta cu o vergea subțire de care era atârnată o sferă goală ce se scufunda în apă la 3 metri. La postul său de emisiune abatele scobori o

care de altfel frumoasa d-nă îl bănuia.

Abatele își notă că se poate astfel mări printr'un *amplificator* undele cari ajung la postul de recepție, cu o intensitate prea slabă spre a putea fi discernate.

In domeniul electricității

Aceste jocuri de-a valurile pot fixa lectorului oarecari principii aplicabile tuturor undelor dar nu pot fi origina unei corespondențe între oameni. Apă nu posedăm peste tot, și apoi pentru a le trimite la distanțe mari de sute de kilometri ne trebuie energii enorme. Aerul nu ne dă deasemenea în atari ocazii mare lucru. Masa lui este relativ considerabilă (1200 grame pe metru cub).

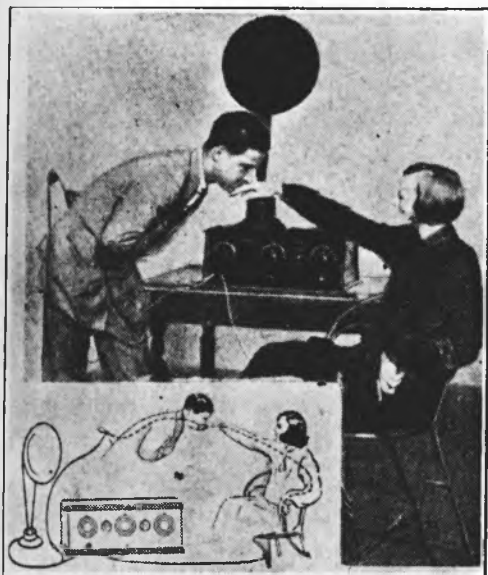
O piesă enormă de artilerie pe un vânt favorabil ar putea să miște stratul de aer de câte-va sute de km, ce separă 2 corespondenți. Și apoi o corespondență cu tunul...

Problema deci se pune astfel: La câte-va sute de km, doi oameni nu pot corespunde nici prin fire electrice, nici prin apă, nici prin aer. Vor trebui să renunțe a comunica? Nu. Un element îi reuneste, pe care nu-l văd și pe care simțurile lor nu îl percep căci nu are masă: eterul. Vor putea deci corespunde dacă izbutesc fie-care să clatine stratul de eter care îi separă și să perceapă această comotie. Suntem așa dar conduși la această întrebare: Ce este eterul?

Despre aceasta săptămâna viitoare.

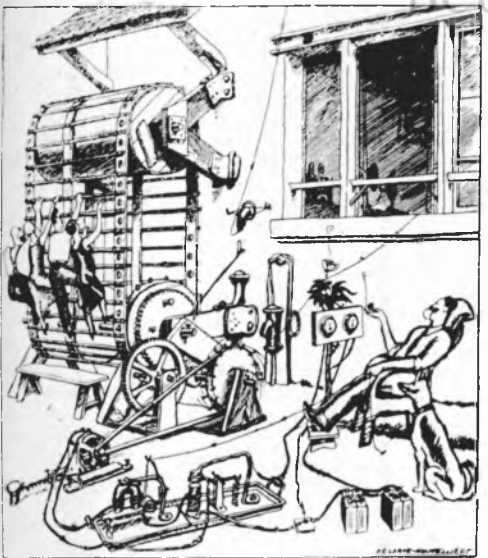

Sărutul muzical

Sărutul era considerat ca un gest patetic, poetic, foarte deseori perfid, grație însă undelor electrice el a devenit... muzical. Candidații la această experiență formează cele două capete ale circuitului de eșire dintr'un post de recepție radiofonic. Circuitul cuprinde în serie haut-parleurul și corpurile celor două persoane cari experimentează. Contactul acestor două include circuitul și face să treacă curentul după cum figurează schema de lângă fotografie. Haut parleurul intonează imediat o arie.

E just că în condițiile acestea haut-parleurul ar putea intona aceeaș arie dacă experimentatorul ar înhăța de păr pe experimentatoare. Acesta însă preferă sărutul. E o chestie de apreciere.

Nu vă feriți de a primi oaspeți: întrebuințați-l la încărcarea acumulatorilor, după noul sistem brevetat S. G. D. G.

Dușmanii radiofoniei

Expoziția de T. F. F. din Paris

Actualmente are loc, la Porte de Versailles, expoziția industrială anuală de T. F. F. din Paris.

Toate industriile mai importante din această branșă expun ultimele lor noutăți. Astfel cităm printre cele mai principale:

1) *La compagnie des lampes „Metal”*. — Expune între altele 2 tipuri de lămpi:

1) Micro Metal D. Z. 813 pentru amplificarea în înaltă frecvență.

2) Micro Metal D. Y. 604 pentru alimentarea haut parleur-ului.

Ambele lămpi au filamentul cu oxizi și pulința lor e dublă ca aceea pe care o furnizează o lampă cu filament de thoriu de aceeaș consumație.

Apoi un tip special pentru unde scurte „E 1000”. Lămpi cu coarne cu montajul interior în quartz.

2) *I. Debonniere et Cie.* — Expune un nou sistem blindat conținând filtrul și doi transformatori de joasă frecvență numit „Tubheterodină” destinat să constituie amplificatorul de medie frecvență am unei heterodine. Aparatul e destinat să suprimă șgomotul de fond a-l superheterodinei.

3) *Stabilimentele GaiFFE Gallot et Piron.* — Expune pila Ferry cu aer ca depolarizant.

Se întrebuințează atât la încălzitul filamentelor cât și ca baterii anodice.

Pilele acestea sunt economice. Au o uzură practică nulă în circuit deschis.

Stabilimentele prezintă mai multe tipuri:

a) Pila Ferry super No. 3. Se întrebuințează pentru încălzitul filamentelor fie în paralelă cu acumulatorii de 4 v. pentru menținerea sarcinii acestora.

b) Pile Ferry tip. 11, compusă din 4 pile No. 3. Tot p. filamente. Asigură 800 ore de funcționare pe un post cu 4 lămpi cu o singură încărcare cu zinc și sare.

c) Pile Ferry No. 15, compusă din 8 pile No. 3. 800 ore funcționare pe un post cu 8 lămpi pentru o singură încărcare cu zinc și sare.

Pentru tensiuni de placă se prezintă tot pilele Ferry tip. O. S. care asigură o funcționare de 1500 ore pe un post cu 6 lămpi

pentru o singură încărcare de zinc și sare.

Combi-națiile de radio și de gramofon își fac apariția și la această expoziție. Astfel Stabilimentele *A. Bonnefont* expun posturile zise Modulaw în super-heterodine, valize, etc., precum și un model de pick-up, numit Phonolian în combinație cu posturile Modulaw.

De asemeni stabilimentele Kremmer prezintă un pick-up, denumit Gikophone.

Fabrica de lămpi Radiotechnique. — Expune lămpile sale obicinuite în plus o serie de lămpi speciale pentru amplificarea curentilor de pick-up, întrebuințat la producția electrică a plăcilor de gramofon. Sunt lămpile: R. T. 650, E. 65 și E 155.

Radio-Industrie. — Technicianul Cryptos autorul Cryptadinei prezintă un nou post Criptasix-ul; este un post cu 6 lămpi bazat pe acelaș principiu ca Cryptadina.

De asemeni prezintă Cryptadresul o cutie de alimentație de la sector.

Stabilimentele Gaumont. — Un nou aparat „Elgedyna”. Difuzoare printre cari cel mai interesant „Lumière” și un pick-up.

Stabilimentele Pericand. — Prezintă pe lângă cunoscutele sale isodyne un aparat nou „Trisodyna”. Este un schimbător de frecvență cu lampă trigrilă.

Aci lampa cu 3 grătare îndeplinește simultan două roluri: amplificare înaltă frecvență și schimbare de frecvență. Media frecvență este astfel redusă la un etaj. Suflul care însoțește deseori recepțiile în superheterodină dispăre astfel.

Stabilimentele prezintă de asemeni pick-upul „Clearest”.

Stabilimentele S. I. C. R. A. — Expune între altele un aparat Siera IV cu 4 lămpi cu o bigrilă pentru înalta frecvență cu circuit compensat o detectoare și 2 joase frecvențe polizate. Apoi un alt aparat Siera VII, schimbător de frecvență cu 7 lămpi reglaj automat și mediile frecvență cu lămpi bigrile.

Vom da în numărul viitor restul caselor cari expun.

Correspondență pe unde de 10 metri?

Se pare, cel puțin dupe cât afirmă revista engleză „Wireless World” că s'a putut stabili o conversație pe lungime de undă de 10 metri între d-nii Atwater N. U. 2. T. N.) din Upper Mondclair în America și Pierre Auschitz din Arcachon Franța.

Cei doi operatori au fost angajați într'o conversație de jum. oră cu semnale de bună intensitate de audibilitate de ambele părți.

Dacă lucrul se adevărește el va aduce o adevărată revoluție în concepția propagării undelor scurte și a situației stratului reflector al lui Kennelly-Heaviside. Dupe teoriile în curs nu se mai putea obține o corespondență îndepărtată pe lungimi de undă mai mici ca 14 metri.

Dar iar ce afirmă amatorii de radio trebuie să primim cu bunăvoință dar și cu beneficiu de inventar.

Mijloacele moderne de transport

Mister M. Taylor, un multimilionar american, se afla zilele trecute grav bolnav, pe bordul marelui său yacht „Yolanda”, ancorat în portul Cherbourg. Trimise d-rului Hearn, un specialist din Londra, o radiotelegramă, cu următorul text: „Trebuie să plec neapărat mâine la New-York, sunt însă bolnav. Vreți să veniți imediat cu avionul, la mine?”

Dr. Hearn nu stătu mult la gânduri, ci închirie un aeroplan și șbură spre Franța. Aterisă la Montelonnès. De acolo plecă cu un automobil la Cherbourg și din port cu o barcă-automobil, spre yacht. Ajuns pe bordul „Yolande” începu imediat tratamentul bolnavului.

În felul acesta ajunsese de la Londra, la Cherbourg, în patru ore de la trimiterea telegramei.

Ceiace e mai frumos, e însă faptul, că Hearn a reușit să își vindece pacientul, așa încât acesta a putut să plece a doua zi, fără nicio grijă, spre New-York.

Și Afganistanul ni-o ia înainte

Regele Afganistanului a declarat că are de gând să construiască, în țara sa, 4 posturi de emisie, dintre care unul de 4 kw. în capitala Cabul. Programele vor cuprinde muzică, știri diverse, conferințe instructive și comunicate oficiale.

Până și Afganistanul să ni-o ia înainte..?

Cum se înfățișează sala de mâncare a avionului uriaș „G. 31” pe drumul Berlin-Paris, fără oprire.

Femina

Sinucidere din cauza tunsoarei à la garçonne

La Iași, o bătrână femeie s'a sinucis, deoarece nepoata ei, sfidând voința bătrânei și-a sacrificat coștele pe altarul Zeiței Moda și s'a întors acasă cu căpșorul modernizat à la garçonne.

E ceva tragicomic în această sinucidere într'adevăr neobișnuită, care oglindește în acelaș timp mentalitatea unei generații. Pentru că chiar atunci când nu recurg la mijlocul suprem de desnădejde: sinuciderea — o seamă de mătuși și bunice din provincie mai ales, sunt profund nenorocite de silueta modernă a urmașelor lor.

Capul tuns à la garçonne nu reprezintă pentru ele o modă ivorată dintr'o necesitate — femeia din ziua de astăzi, care muncește, ca să și agonisească, nu are timp, să stea să și împletească cozile un ceas — ci o perversiune. O fată cu părul tuns nu poate avea principii de morală, după părerea acestor bătrâne. Ceafa rasă e o provocare la adresa bărbaților, denotă o lipsă de pudoare, de care, ele, femeile vârstnice, crescute în altă epocă cu alte tendințe, se îngrozesc.

Prăpastia dintre cele două generații e înfiorător de adâncă — și, ce e mai trist, e că nu se poate construi o punte de-asupra acestui abis sufleteș și intelectual. Bătrânii au o vorbă stereotipă, pe care probabil că și străbuna Eva a repetat-o stăruiitor od-

raslelor sale, fără să știe să ție socoteală de împrejurarea, cum că D-zeu o creiase din coasta lui Adam. Acea formulă e: „Pe vremea mea”... și „Eu n'aș fi îndrăznit niciodată să răspund astfel mamei mele”... Dar dacă mamele totuși, cu oarecare bunăvoință de o parte și de alta, mai pot stabili o atmosferă de îngăduință reciprocă, între ele și fiicele lor, bunicele de moda veche se văd în imposibilitatea de a se împăca cu tineretul din ziua de astăzi.

Desigur că e de plâns bătrâna, care și-a pus capăt zilelor, pentru că nepoata ei și-a tuns părul (dealtfel probabil că nu aceasta va fi fost motivul de căpetenie al actului disperat, ci doar picătura de apă, care a făcut să se reverse paharul prea plin de amărăciunile vieții, de antagonismul între zilele de ieri și cele de azi); dar nici soarta tinerei fete nu e de invidiat, care a trebuit să ducă o luptă înverșunată pentru drepturile sale firești ale tinereții.

Și astfel de drame tăcute, drame care au și o ușoară notă hazlie tocmai prin Donquixotescul luptelor, se petrec în multe căsuțe umile de mahala, în multe târgușoare retrase.

De partea cui e dreptatea? Desigur că bătrânii își zic: Noi avem și lor li se dă dreptate... Dar și această noțiune de drept și dreptate e atât de clasică, atât de variabilă, în cât nu găsești răspuns ci doar în fundul sufletului multă compătimire pentru suferințele amândorora generații.

E. MARGHITA

Conflictul dintre regina Angliei și ginerele ei

Se știe că, perechea regală engleză nu s'a opus nici la căsătoria singurei lor fiice, prințesa Mary, nici la aceea a celui de al doilea fiu al ei, cu toate că și ducele de York și sora sa, și-au ales tovarăș de viață, primul pe fiica unui lord, a doua pe vicontele Lascelles, deci nu prinți de sânge.

Regele și regina Angliei au ratificat în felul acesta, dreptul omului de-a se căsători din înclinare sentimentală.

Și cele mai cordiale relațiuni au domnit între regalii socrii și aleșii copiilor lor, până când într'o zi, prințesa Mary apără în fața mamei sale, cu o rochie... după ultima măsură dictată de modă!

AUSTERA REGINĂ A ANGLIEI

Scandalizată, indignată, bătrâna și austera „Queen” întrebă imediat pe vicontele Lascelles, cum de a îngăduit această... indecență!

(Se știe că regina Angliei e cea mai înverșunată dușmană a modelor actuale, ea urmând mereu să se îmbrace așa, cum a apucat acum vreo patruzeci de ani).

Vicontele Lascelles, se spune că i-ar fi răspuns:

— Vroiți s'o arate lumea cu degetul pe Mary? Doar nu degeaba suntem democrați! Trebuie să ne îmbrăcăm ca toată lumea!

Fie că sunt adevărate sau nu aceste cuvinte, cert e, că vicontele Lascelles și prințesa Mary, nu se duc așa de des la palatul Buckingham.

In extremis!

Pe când, acum vreo doi ani, prințesa Astrid de Suedia, își făcea intrarea solemnă alături de logodnicul ei, prințul moștenitor al Belgiei, în Bruxelles, publicul foarte dornic să-și vadă cât mai de aproape viitoarea regină, se îngrămădea nebunește în dosul cordoanelor de soldați, așezate pe străzile, de-alungul cărora trebuia să treacă regalul cortegiu.

Unul din soldații puși să mențină ordinea, se lupta neîncetat cu un grup de tinere domnișoare, cari vroiau mereu să iasă din rând. Cum vedea că nu se astâmpăr, prinse brusc capul celei mai frumoase dintre fete și începu să o sărute pe gură. În urma strigătelor ei de ajutor, precum și în urma hohotelor de răs, al celor de pe margini, un ofițer veni să vadă ce s'a întâmplat. Somat să se explice, soldatul raportă scurt: „Cel care nu vrea să audă, trebuie să simtă!”

Mici sfaturi

Nu trebuie

- să crezi că ești infailibilă;
- să ceri, ca toată lumea să ție socoteală de capriciile tale;
- să aștepti dela ceilalți, să te crează un inger, să te necăjești când cineva nu are încredere absolută în tine;
- să-ți închipui, că tu ești singura în măsură să știi ce trebuie făcut;
- să-ți zici: Intâi de toate vine persoana mea;
- să întrebi: cât câștig cu asta — ci: e oare just să procedez astfel?
- să procedezi ca și cum n'ai exista de cât tu pe lume;
- să te superi pentru orice fleac.

De-ale gospodăriei

GEAMURI CURATE

se obțin, ungându-le cu un amestec de cridă pulverizată și apă. Apa superfluă se varsă. Apoi se unge sticla cu o cârpă de lână muiată în cridă, iar după ce s'a uscat, se freacă cu o cârpă uscată.

ARSURILE ȘI OPĂRELILE

atât de frecvente la bucătărie, se vindecă repede, turnându-se puțin spirt pe locul opărit. Glicerina de-asemena alină durerea și împiedică beșicele. Când nu avem la îndemână nici una nici alta, radem puțin săpun, facem un fel de alifie groasă cu apă, ungem o cârpă de olandă cu ea și o aplicăm pe rană. Această compresă trebuie schimbată de câteva ori.

COȘURILE DE RUFE

se strică lesne, mai cu seamă în gospodăriile mici, unde nu există magazii și camere spațioase în care lucrurile ce se întrebunțază mai rar, să stea comod la locul lor. Spre a preveni aceste stricăciuni, se vopsească coșurile pe din afară și fundul dinăuntru cu vopsea de ulei, albă. Coșurile devin astfel foarte rezistente și au și o înfățișare estetică.

O capelă de geșhe japoneze, executând un concert, în fața microfonului stațiunii de emisiune din Tokio.

Obicei gingaș în Coreea

Când soțul pleacă pe mare în călătorie, femeia îl întovărășește până la țarm. Aci dânsa ia tiparul în nisip, al piciorului celui care pleacă și acoperindu-l cu o năframă îl duce acasă, amintire pioasă, până la înapoierie.

Intelectualele la bucătărie

Sub conducerea doamnei Mareș, studentele universității din Viena urmează un curs de bucătărie. Ilustrația noastră le înfățișează în ora de lucrări practice

Ce ți-e scris, în frunte ți-e pus

Ați examinat vreodată fruntea persoanei cu care vorbiți? Ați observat desigur că, fiecare om are, pe frunte, dungi, uneori abia vizibile, alte ori linii adânc săpate — hieroglife scrise de mâna destinului.

Vați întrebat dacă aceste linii ale frunții au vreo legătură cu creurul, care gândește și și cu inima care simte? Un mare învățat

fisionomist, Vanki, din Paris, care s'a ocupat ani de-arândul cu studiul liniilor frunții, susține că, după aceste semne, se poate cunoaște caracterul și destinul omului.

Din timpurile cele mai vechi, egiptenii și chaldeenii practicau studiul liniilor frunții, în același timp cu liniile palmei. Metoposcopia (dela grecescul metopon=frunte) este

asa dar arta de a cunoaște după liniile frunții, caracterul și destinul oamenilor. Se poate spune, așa dar, că destinul omului e scris pe frunte.

Cele mai caracteristice linii ale frunții se pot studia pe 12 capete, tipuri principale, reproduse pe tabloul de mai jos.

Două linii, de-a supra sprincenelor: primejdia captivității.

O linie adâncă, orizontală, având de-asupra una mai mică și mai subțire: bogăție și zgârcenie.

Două linii verticale și paralele: sărăcie și infirmitate.

Două linii rotunjite în susul frunții: fericire în dragoste și noroc în căsătorie.

Două linii în semi-cerc și două linii în formă de S, în partea de sus, îmbogățire prin cămătă.

Două linii în V, foarte deschise, de-a supra sprâncenelor: pericol de a muri, în urma unor lovituri.

Linie în formă de S, isvorând din sprânceana dreaptă: bogăție din moștenire sau din loterie.

Două linii în semi-cerc, la dreapta frunții și între sprincene: pericol de înfec.

Linii în formă de cruce în mijlocul frunții: aplecare spre furt cu pericol de moarte.

Linie în formă de S, foarte prelungită și cruce în partea dreaptă: furt și ex-crocherie.

Linii verticale și paralele, în mijlocul frunții: pericol de a suferi pedepse pentru alții.

Linii formând un unghi de-a supra sprâncenei drepte: soarta de-a se înălța de jos, la situații înalte și mare noroc.

Un monument funerar unic

Sfârșitul săpunarului Smith

Soapy Smith, — Smith săpunarul — cum era numit în Statele Unite era prin 1890 cel mai temut „gangleader” din Colorado, locul unde — la începutul carierei sale de aventuri — vindea săpun prin târguri și bălciuri. Curând își făcu reputația de om „hotărât” așa încât foarte mulți politicieni apelară la ajutorul său. Pretutindeni unde se întâmpla vre-un „gun-play” îl găsiți și pe „săpunarul”; nimeni nu era ager ca dânsul, când era vorba de tras cu revolverul, așa încât bătrânii din West aveau respect de dânsul, și arta lui sigură ca moartea de-a ochi drept în țintă nu îngăduia nici o contrațicare. Dar în cele din urmă se deochiă prea tare în Denver — orașul lui de reședință și într-o bună zi săpunarul Smith dispăru...

În 1898, Smith apăru deodată în orașelul Wrangel din Alaska, mic, dar important prin industria pescuitului. Dânsul încercă aci aceleași metode care-i câștigaseră reputația din Colorado. Locuitorii din Wrangel îi demonstrară că orașelul lor era prea neînsemnat pentru un om talentat ca dânsul și ca să-și caute altă reședință.

„Săpunarul” se strămută mai la Nord și se stabilă în cele din urmă la Skagway, punctul de întâlnire al căutătorilor de aur, unde își aranjă unul din acele „saloans” (laverne) unde căutătorii de aur și naivii perdeau mii de dolari în câteva minute. Săpunarul era destul de bine cunoscut ca trișor, și ca unul care știe să atragă în cursă pe alții, dar nimeni nu-i băga vre-o vină despre asta, căci gloanțele sale nu-și greșiseră niciodată ținta.

Și astăzi se mai vede casa de lemn, părăsită, care a fost centru de adunare al tuturor aventurierilor, chiar al acelor cari onorau Skagway cu prezența lor, chiar numai câteva ceasuri.

În fața micii biserice metodiste, pe fruntea căreia se citeau cuvintele apostolului: „Voi, acei cari veniți la mine, nu pierdeți niciodată speranța”, se găsea „Saloonul” lui Smith cu firma foarte vizibilă: „Voi, acei cari intrați aci, lăsați orice speranță”. Săpunarul avea umor.

Curând Smith fu tot atât de temut aci, ca odinioară în orașul său natal Denver; el teroriza populația și chiar acei bărbați hotărâți, cari erau obișnuși să privească în față o mie de pericole pe ceas, tremurau când Smith le poruncia să iasă afară, cu o îndrăzneală nemaipomenită, după ce își lăsau în tavernă toată averea agonisită cu greu, prin muncă îndelungată, gologan de gologan.

În cele din urmă se convocă o adunare de cetățeni care să decidă ce e de făcut spre a îndepărta pe străinul urit.

Smith, care nu se temea de nimic, hotărâ să zădărnicească adunarea. Singur dar având la dânsul cele două pistoale de 45 bine încărcate, aventurierul se apropie de locul unde era adunarea. La intrare să găsea bătrânul Frank Reid, al cărui renume de „crack shooter” se dusesse până la Yukonul cel de Nord.

Dânsul voi să oprească pe nepolit să intre. Dela primele cuvinte mâinile se vâră în cingători și o clipă țevile străluciră în razele soarelui de iarnă.

Pe neașteptate patru pocnete sfâșiară tăcerea și amândoi căzură morți pe loc, având fiecare câte două gloanțe în inimă.

În cimitirul din Skagway, locuiri orașului au ridicat un monument vileazului Frank Reid, cu inscripția: „A voit să salveze onoarea Skagway-ului și a murit”. În față se ridică însă, făcută din gresie albă, o țigvă de om, mare de doi metri, cu inscripția „Soapy Smith”.

Cine merge la Vancouver, în Columbia bri-

tanică, să nu neglijeze de-a face calea scurtă în Alaska de Nord.

În de trei ori 24 de ore ajunge la așeză-

rile de pescari, căutători de aur, vânători și lemnari în apropierea cărora se găsesc și satele interesante de indieni. Va găsi printre alte lucruri demne de văzut, în Skagway și monumentul săpunarului Smith.

OAMENI FAPTE SI IDEI

La vot pe targă

Nu e vorba de cei cari vin dela vot, la noi în țară, ci de germani, cari dorind să-și facă datoria de cetățeni — deși bolnavi, au fost duși cu targa la localul de votare.

Prima casă sferică din lume, (înălțimea 32 metri).

Baie japoneză

Colibă pentru baie, într'un sat muntos din Japonia.

Dictatorul în leagăn

O fotografie încă nepublicată a lui Mussolini la vârsta de 8 luni. Trăsăturile caracteristice au rămas neschimbate

16.000 km. singură în văzduh

Poetii obișnuiesc să înalțe în văzduh perechi de îndrăgostiți. Englezoaica Lady Heath a străbătut singură 16.000 de km. cu avionul, dela Capetown la Croydon în Londra, unde a fost primită în triumf

Un însoțitor neobișnuit

O doamnă din elita londoneză, în Hyde Park cu un gibbon argintiu.

REGINELE FRUMUȘETEI, ÎN CALĂTORIE LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL: dela stânga la dreapta: Franța, Anglia, Belgia, Spania, Italia, Luxemburg, Germania, pe bordul vaporului „Cuba” a companiei generale transatlantice, spre Galveston (America).

ACTUALITATEA IN ILUSTRATIUNI

Catastrofa de gaze ucigătoare din Hamburg

Tancul in care se găsea forgenul (gazul toxic) și al cărui cep a fost rupt prin explozie.

Abatele Zavoral fiind în Severin, a primit drept amintire un monument roman, în miniatură, făcut în atelierul șantierului naval, din lemn luat din piciorul podului Traian, cu o inscripție latină și cu trei monede vechi, ținute în monument. Donațiunea a fost făcută de palatul cultural (fondațiunea Th. Costescu).

La Călugăreni

Tinerimea română a fost în pelerinaj la Călugăreni. Fiecare școală a adus de-acasă un săculeț de pământ, pe care în asistența familiei regale l-a vărsat la crucea comemorativă ridicată de soc. „Mormintele Eroilor”.

M. S. Regina Maria, însoțită de A. S. R. Principesa Ileana, sunt întâmpinate de primarul din Călugăreni, cu pâine și sare.

Generalul Gorschi, evocând în fața tineretului pe locul istoric, felul cum a decurs luptele lui Mihai Viteazul, cu Sinan Pașa.

ZIUA EROILOR LA CRETEȘTI-SINTEȘTI: Serviciul religios la monumentul eroilor.

In jurul monumentului eroilor, în timpul serviciului divin.

Mame și soții văduve, cu pomeni la biserică.

PAGINA SPORTIVĂ

Arta pugilistică

Noțiunea „pugilism” nu implică în practică, după cum greșit dominează credința, lovirea sălbatecă a unui adversar cu rudimentara armă a pumnului. Boxul, numit de fervenții săi adepți „nobilă artă”, din motive bine cuvântate, necesită o vastă gamă de mijloace diverse și dibace pentru a atinge înalta accepțiune a termenului cu care este gratificat. Astfel pentru a da replica în mod satisfăcător pe ring, se cere în primul rând cunoașterea scrimei mânușilor. După cum un spadasin nu lovește în mod orb pe adversar cu arma, boxerul luptă după anumite reguli stilistice, perfecționate prin practică îndelungată și prin achiziționarea periodică a unor cunoștințe tehnice superioare. De aceea nu cel mai robust luptător poate furniza pe învingătorul unui match, ci combatantul mai științific.

Adesea un „poids leger” de circa 60 kgr. poate înfrânge un „poids lourd” viguros de 90 kgr.!

Pentru a susține cu succes reprizele soroșite întâlnirii, 30 sau 45 de minute boxerul necesită deasemenea rezistență. Aceasta

se cultivă prin curse regulate de fond, pe distanțe de kilometri, numite în termen de specialitate, „footing” (foot = englezește, picior; deci a merge!) Suflul se apropie și se conservă mai ales prin evitarea oricăror excese cari anemiează constituțiile cele mai solide.

Puterea loviturii, „punch”-ul se obține prin antrenarea la mingea cu nisip, iar varietatea și rapiditatea mișcării la alte mingi special construite.

Pe ring pentru atenuarea loviturii primite, precum și pentru inducerea în eroare a adversarului, un bun pugilist trebuie să posede un neobosit joc de picioare, să „danseze” încontinuu, ascunzând cu șiretenie prin mișcări feline intențiunile sale.

În locul simplei lovituri brutale prin care mulți definesc arta pugilistică vedem deci că se cere un întreg complex de exerciții. Numai mulțumirea acestora boxerii ating nivelul cunoscut de perfecțiune fizică. Aflăm astfel și explicația pentru care medicii recomandă azi multor pacienți practicarea boxei ca mijloc eficace de regenerare fizică.

Lupta primitivă de ieri a căpătat consacrarea oficială prin competentul intermediu al emulilor lui Esculap.

Regele este nemulțumit !...

Regele Suediei, George V, a asistat de curând la probele de tenis pentru cupa Davis, în care Cehoslovacia a învins Suedia cu 5-0.

În ultima zi, când cehii conduceau cu 4-0, cunoscutul jucător, Jan Kozeluh a refuzat să se mai prezinte în fața adversarului său Malmströmm, pretextând o ușoară luxație a umărului.

Regele, care găsește întotdeauna o plăcere deosebită privind evoluțiile campionilor rachetei, neacceptând motivarea invocată, a intervenit pe lângă organizare să se continue partida. Ruga-i rămase fără rezultat.

Pentru a manifesta regala sa nemulțumire, Majestatea Sa părăsi brusc tribuna și turneul fără a pronunța un cuvânt, provocând indignarea suitei contra jucătorului ceh.

Cochet, campionul francez de tenis, a învins în simplu domni.

Serbarea de fine de an la O. N. E. F.

Stafeta studenților, în concursul de alergări dela oficiul național de educație fizică, instituit cu prilejul serbărilor de fine de an.

In automobil de-alungul Asiei

Domnișoara Clairenore Stinnes, fiica faimosului industriaș german, decedat, a întreprins o călătorie în jurul lumii în automobil — din Berlin prin Washington. Bineînțeles că dânsa conduce automobilul și poartă haine bărbătești. Ilustrația noastră înfățișează automobilul luptând cu ghețurile lacului Baikal.

Aviatorii căpitan Wilkins (la stânga) și locotenent Elison (la dreapta), cari zboară spre polul Nord, au sosit la Oslo, unde au fost primiți cu însuflețire.

Inmormântarea ministrului Stârcea

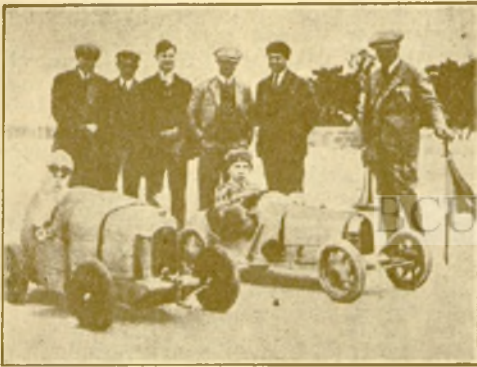
Rămășițele pământești ale ministrului nostru în Ungaria, colonelul Stârcea, au fost aduse în țară. Ilustrația noastră înfățișează publicul care așteaptă sosirea vagonului mortuar, în gara de Nord: în mijloc d. Villanyi, ministrul Ungariei la București; la dreapta d. I. G. Duca, ministru de interne.

Convoiul după carul mortuar al ministrului Stârcea.

Fost colonel în armată, ministrul Stârcea, la postul său dificil a știut să aibe tactul necesar și să ne reprezinte la Budapesta, cu demnitate.

La Montlhéry : cursa copiilor

Duminica trecută, pe autodromul din Paris, s'a organizat o cursă de automobile pentru copii. Ilustrația noastră înfățișează doi concurenți.

Primul câine la Pol

Cățelușa „Titana”, e prima, din specia sa, care a călătorit în aeroplan, deasupra Polului.

Regii la plimbare

Dela dreapta la stânga : Ex-regele George al Greciei, regina Enna a Spaniei, ex-regina Greciei și infantele Alfons de Orlean, în plimbare prin parcul istoric al reședinței de vară spaniole.

Inaugurarea liniei ferate Crasna-Huși

Ilustrația noastră reprezintă pe oaspeții cari au participat la banchetul dat cu prilejul inaugurării. Fotografia a fost luată în fața palatului administrativ din Huși. În față d. dr. Lupu, ministrul muncii.

Lupta pentru cupa Davis

Jucătoarea germană de tennis Gilly Aussem (la dreapta) a învins pe renumita campioană spaniolă Senorita Lili de Alvarez cu 6:3, 7:2.

(27)

J. H. Rosny

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

PARTEA III

CAPITOLUL X

Aghoo-cel-Păros

Nam locmai săria pe câmpie. Atunci, Naoh simți sufletul său plin de tulburare. Nu știa dacă trebuia să arunce ghioaca lui Nam sau dacă să-l cheme înapoi. Flăcăul era mai sprinten decât fii Zimbrului, dar, fiindcă aceștia veniau din trei locuri înspre stâncă, dânsul avea să treacă prin bătaia sulii sau a țepii... Sovăiala voevodului fu scurtă, dânsul strigă:

— Nu voi arunca ghioaca lui Nam, ca iar îngreuna fuga! Să goniască... să meargă să spună Ulhamrilor, că-i așteptăm aci cu Focul.

Nam se supuse, tremurând tot, căci se știa slab înaintea fraților săi spaimântători, cari — în timpul opririi sale scurte — câștigaseră teren. După câteva sărituri, se polieni și trebui să-și ia iară avânt. Și Naoh, văzând primejdia crescând, își chemă îndărăt tovarășul.

Păro îi erau deacum aproape. Cel mai sprinten aruncă sulia. Ea străpuse brațul flăcăului, în clipa în care începu să urce: celălalt, scoțând un strigăt de moarte, năvăli înspre Nam, să-l sfărâme. Naoh veghea, cu o putere turbată, aruncă o piatră ca descrie, prin penumbră, un arc și frânse fluierul năvălitorului, care căzu la pământ.

Înainte ca fiul Leopardului să-și aleagă alt proiectil, rânitul urlând de furie, dispăru îndărătul unui tufiș...

Apoi, se făcu liniște adâncă. Aghoo se îndreptase către fratele său și-i cerceta rana. Gaw ajută pe Nam să vină sus pe podiș: Naoh, în picioare, în îndoita lumină a jarului și a lunei, ținând cu amândouă mâinile, în sus, un bolovan mare de porfir, stătea gata să loviască pe potrivnici. Vocea lui răsună, dintâi.

— Fii Zimbrului nu sunt oare din aceeaș oardă cu Naoh. Nam sau Gaw? Pentruce ne atacă dânsii ca pe vrăjmași?

Aghoo-cel-Păros se ridică la rândul său. Scoțând strigătul său de război, răspunse:

— Aghoo vă va trata ca pe prieteni dacă vreți să-i dați partea lui de Foc și ca pe cerbi, dacă i-o refuzați.

Fălcele sale se deschideau într-un muget groaznic; pieptul său era atât de larg încât o panteră s'ar fi putut culca pe dânsul.

Fiul Leopardului exclamă:

— Naoh a cucerit Focul dela Măncătorii de Oameni. Va împărți Focul după ce va ajunge la oardă.

— Noi voim Focul acum... Aghoo va lua pe Gammla iar Naoh va primi parte îndoită din vânat și din pradă.

Fiul Leopardului tremura de infuriat:

— Pentruce Aghoo să ia pe Gammla?

Dânsul n'a putut să cucerească Focul! Oardele și-au răs de dânsul...

— Aghoo e mai puternic decât Naoh. El vă va spinteca pântecul cu țepa și vă va lărâna oasele cu ghioaca.

— Naoh a ucis Ursul Cenușiu și Tigroaica. A doborât zece Măncători de Oameni și douăzeci de Pitici Roșii. Naoh e cel care va ucide pe Aghoo!

— Atunci Naoh să se coboare în câmp!

— Dacă Aghoo ar fi venit singur, Naoh s'ar fi coborât să se lupte cu dânsul.

Aghoo izbucni într'un răs puternic ca un muget.

— Nici unul dintre voi nu va revedea Mlaștina cea Mare!

Amândoi tăcură. Naoh, cuprins de-un fior, asemenea trupurile puțințele ale lui Nam și Gaw cu alcătuirea spaimântătoare a fiilor Zimbrului. Cu toate acestea nu era dânsul mai presus? Căci, dacă Nam era rânit, unul dintre cei trei frați nu mai era în stare să urmărească un dușman.

Sângele curgea din brațul lui Nam. Voevodul obloji rana cu cenușa focului și o acoperi cu erburi. Apoi, pe când ochii săi veghea, se întreba cum va lupta. Nu putea nădăjdui să înșele luarea-aminte a lui Aghoo și a fraților săi. Simțurile lor erau perfecte, trupurile lor neobosite. Aveau puterea, violența, îndemânarea și sprinteneala; cu puțin mai încet decât Nam și Gaw, îi întreceau în durata răsufării. Singur, fiul Leopardului, mai iute în primul avânt, le era deopotrivă prin îndurare.

Acestea toate frământau mintea voevodului, pe îndelete și instinctul lega laolaltă gândurile. Naoh vedea astfel toate peripecile luptei și ale luptei; fierbea de-a începe, pe când slătea încă chirchit jos, în lumina arâmie. Se ridică în cele din urmă, un zâmbet vicelant i se strecură printre pleoape; cu piciorul sgării pământului, cum face taurul cu copita. Mai întâi trebuia stins focul, pentruca și de-ar fi fost invingători, Fiii Zimbrului să n'aibe nici pe Gammla, nici răspata. Naoh svârli în rău făciunii cei mai mari, omori Focul apoi cu pământ și pietre.

Nu păstră vie decât flacăra unei cuști. A-poi organiză din nou coborârea. De data aceasta Gaw trebuia să deschidă calea. La două staturi de om avea să se oprească pe un brâu destul de lat ca să poată sta bine în cumpănă și să se svârle sulie.

Tânărul Ulhamru se supuse în grabă.

Când ajunse la locul hotărât, scoase un

strigăt slab spre a încunoștința pe voevod. Fiii Zimbrului erau gata de bătaie. Aghoo stătea cu fața spre stâncă, cu țepa în mână; rânitul în picioare, sprijinit de un copac, își ținea gata armele, iar cel de-al treilea frate, Rukh-cel-cu-Brațele-Roșii, puțin mai departe de ceilalți, umbla de jur împrejur, de colo, colo... În picioare pe o ieșitură a podișului. Naoh când se pleca spre câmpie, când amenința cu sulia. Alese clipa când Rukh era cel mai aproape spre a svârli arma.

Ea străbătu o depărtare care puse în umire pe Fiii Zimbrului, dar mai lipseau cinci lungimi de om ca să-l atingă. O piatră, pe care Naoh o svârli apoi căzu la o depărtare și mai mică. Rukh dete un țipăt batjocoritor:

— Fiul Leopardului e orb și prost.

Cu dispreț, ridică brațul drept, înarmat cu măciuca. Cu o mișcare furișă, Naoh apucă o armă pregătită mai dinainte: era un aruncător dintre acelea de care învățase să se folosească în oarda Wah-ilor. Il făcu să se rotească iute. Rukh, incredințat că era o mișcare de amenințare, începu să umble iar, rânjind. Pentrucă nu mai privea stâncă în față, lumina era nesigură, și nu văzu venind săgeata. Când o văzu, era prea târziu: mâna îi era străpunsă în locul unde degetul cel mare se leagă de celelalte. Cu un strigăt de furie, lăsă să-i cadă ghioaca...

Atunci umirea cea mai mare cuprinsă pe Aghoo și pe frații săi. Bătaia atinsă de Naoh întrecea cu mult prevederea lor. Și simțind că puterea le e micșorată printr-o violență ascunsă, câteși trei se deteră îndărăt: Rukh nu putu să ridice măciuca decât cu mâna stângă.

Intr'aceasta, Naoh se folosi de zăpăcală lor ca să ajute lui Nam să se coboare: cei șase oameni se găsiră în câmpie, iscodindu-se plini de ură. Pe dată, fiul Leopardului se abătu spre dreapta, pe unde trecerea era mai largă și mai sigură. Acolo, Aghoo îi aținea calea.

Ochii lui rotunzi pânneau fiecare mișcare a lui Naoh. Se pricepea minunat de bine să se lerească de bătaia sulii și vor irosi cu el, zădarnic, toate proiectilele lor, în vreme ce Rukh sosea în goană.

Dar Naoh se dete îndărăt, făcu o întorcare a țepii. Și înainte, în nădejdea că vrăjmașii sătură neașteptată și amenință pe cel de-al treilea frate, care aștepta, sprijinindu-se pe o țepă. Această mișcare sili pe Rukh și Aghoo să se abată spre răsărit; ținutul se deschidea mai larg: Nam, Gaw și Naoh năvăliră într'acolo; puteau fugi fără teamă că vor fi înconjuțați...

— Fiii Zimbrului nu vor avea Focul! strigă voevodul cu glas răsunător... Și Naoh va lua pe Gammla.

Câteși trei alergau pe câmpul liber, și poate c'ar fi putut ajunge până la trib, fără luptă. Dar Naoh înțelegea că trebuia, chiar în noaptea cea să riște moartea împotriva morții. Doi dintre Păroși erau râniti. Fugind de luptă însemna să-i lase să se îndrăvenescă, și pericolul renaștea mai cumplit.

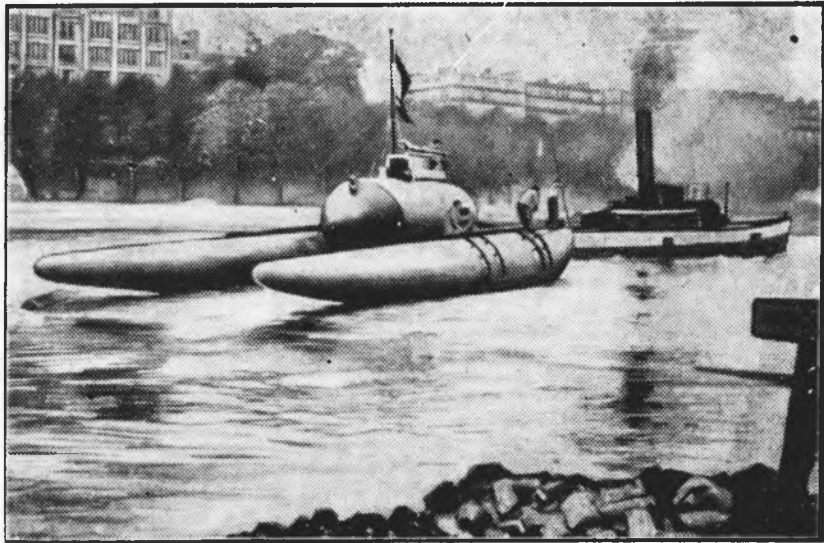
În această primă parte a gonirei, chiar Nam, cu toată rana, îi întrecu. Cei trei tovarăși câștigară mai bine de o mie de pași. După aceea, Naoh opri fuga, dete Focul lui Gaw și spuse:

— Alergați fără să vă opriți către soare-apune... până când vă voi ajunge.

Se supuseră, păstrând iuțeala lor, în vreme ce voevodul îi urma mai domol. Curând, se întoarse, stătu în fața Păroșilor, amenințându-i cu aruncătorul. Când socoti că sunt destul de aproape, se abătu spre miază-noapte, trecu la dreapta lor și o porni în goană spre râu... Aghoo înțelese. Scoase un răcnet de leu și se avântă cu Rukh în ajutorul rânitului. În desnădejdea lui, a-linse o iuțeală egală cu cea a lui Naoh. Dar iuțeala aceasta întrecea alcătuirea lui, Fiul Leopardului, mai potrivit pentru fugă, îl întrecu. Ajunse lângă stâncă, înainte cu trei sute de pași, se găsea față în față cu cel de-al treilea frate.

(Citiți urmarea în numărul viitor)

Mijloace de locomoție

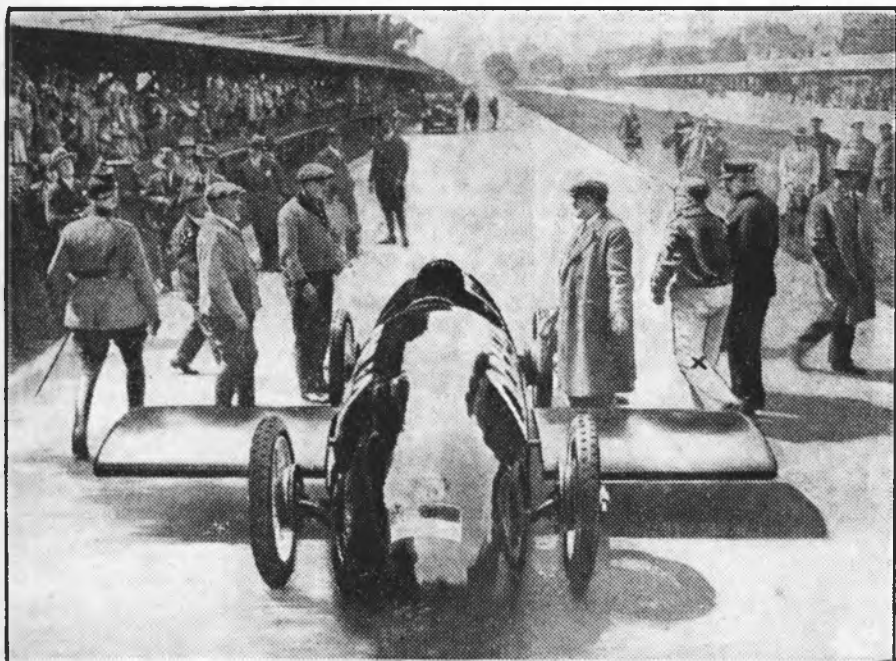
Inginerul francez Remy, a construit un glissor pe ocean, cu ajutorul căruia se poate obține o viteză neobișnuită. După cursa de încercare făcută în zilele acestea la Paris, glissorul a fost remorcat pe Sena până la Cherbourg de unde va porni curând, prin Azore, la New-York. Constructorul speră să parcurgă distanța în 60 de ore...

În ziua de 23 Mai, automobilul rachetă, condus de Fritz von Opel, a făcut — în laja nenumăraților spectatori — o cursă pe autodromul Aires din Berlin.

Se pare că viteza atinsă a fost de 195 km pe oră și e probabil că acest mijloc de locomoție se va folosi în viitor.

Ilustrațiile noastre reprezintă automobilul rachetă, în plină cursă, cu noul de fum lăsat în urma sa.

Automobilul la sosire. Lângă el Fritz von Opel (X).

Primarul din New-York cu strănepotul renumitului general Lee — comandantul suprem al statelor confederate de sud, în războiul civil dintre 1861—1865.

Primarul se duce cu micuțul strănepot îmbrăcat în uniforma istorică la o serbare oficială.

Miss Sylvia Kingsley, — până mai acum câțva timp manechin la un bijutier din al cincilea Avenue, unde prezenta elitei feminine giuvaericeale — astăzi pentru frumusețea ei stea sărbătorită la Folies din New-York — și-a asigurat umerii impecabili și brațele admirabile, pentru cazul că s'ar urâți, — cu suma de 200.000 dolari (32 milioane lei).

Viața pe pământ

D. Jean Boccardi, un savant francez, în tr'un studiu interesant, bazat pe calcule matematice a stabilit că: 1) soarele se va stinge în 50 de milioane ani; 2) viața pe pământ va deveni imposibilă în 20 milioane de ani. Atunci omul va dispărea cu totul; 3) pământul se va opri din rotirea sa în 19 miliarde de ani.

Charlie Chaplin, incognito prin cartierele copilăriei sale

Chaplin povestește cum dânsul — ca om celebru și sărbătorit— a revăzut pentru prima dată Londra, orașul său natal și sentimentele pe care le-a încercat vizitând iar locul unde și-a petrecut copilăria.

Pe când mulțimea, în așteptare, se îngheșue în fața hotelului, mă strecoz printr-o ușe dosnică pe stradă. Nu mai pot îndura și vreau să fiu singur la ceeace mi-am pus în gând. Spre a o șterge mai în grabă, fac semn unui taxi. Șoferul nu mă recunoaște — slavă ție Doamne! Ii strig: Lambeth! și mă svârl înăuntru. Dar merge prea repede — după părerea mea — și deaceia îl rog să măne mai încet, și mai încet. Trece prin Westminster Road. În atâția ani s'a dărăpănat: sau poate îmi pare astfel numai pentru că stau în automobil, pe când

Haine al căror stăpân e cunoscut

atunci eram nevoit să mă slujesc de alte mijloace de locomoțiune. Dincolo de podul Westminster, mă cobor. Mai stă aici cerșetorul cel orb, pe dinaintea căruia treceam încă pe vremea când eram copil de cinci ani, și a cărui privire în gol mă urmărea până și în visele mele. Acelaș chip, adus din spate, acelaș palton și aceleași apărătoare de urechi. Paltonul s'a înverzit și mai mult și barba de dedesubtul ochilor goi s'a făcut și mai sură, încolo totul e ca și atunci: nu, nu tocmai așa!

Rogojina mică, murdară de lângă dânsul a dispărut ca și câinele cu ochii înlăcrimați care mesteca pe ea.

Tare aș vrea să știu povestea câinelui dispărut. A isprăvit în mod tragic, sau pur și simplu a murit? Și ce-a simțit orbul

după asta? Tot mai citește în biblia lui de orbi, unsuroasă și ruptă; buzele lui se mișcă, în vreme ce degetele murdare pipăie deasupra foilor. Oare găsește mângâiere într'asta, și are oare nevoie de mângâiere? Toate acestea îmi par atât de înspăimântătoare, această sărăcie și adâncă des-nădejde e prea înspăimântătoare! Inapoi în automobil.

Iată Baxter Hall, unde-am văzut pentru prima dată cinematograful: răstignirea lui Christos, și pe lângă asta se mai dădea și o cafea cu o bucată de cozonac. Trece prin Brookstreet. Totul e ca și atunci și pare totuș străin căci văd acum cu alți ochi, cu ochii vârstei, care încearcă să privească prin ochii tinereții. Cu încetul îmi dau seama că am devenit un altul. Stradele se perindă pe dinaintea mea ca într'un vis. Aici e hotelul Kemmington, unde am mas noaptea de atâtea ori. În curte se mai găsește cada plină de „cucui” unde ne spălam dimineața, aceeaș cadă, doar câteva „cucui” mai multe. Bat în geam: Oprește! Vreau să merg pe jos mai departe, prin locurile astea nu se potrivește un automobil.

Cobor pe Chesterstreet, printre copiii cari se joacă. Poate că odată și dintre ei vreunul se va întoarce prin aceste locuri și va prii cu invidie la copiii cari se vor juca atunci pe stradă!

Iată baraca frizerului, unde eu odată săpuneam clienții. Oare mai locuiește aci bătrânul bărbier de atunci? Nu, e o față străină. Ajung în Lambeth Walk și pătrund în freamătul de oameni. Cât de romantici se înfițesează căl de trisli și de îndurători! Femeile își fac cumpărăturile. Se arală așa cum sunt, fără maniere, sunt ele înșile și totuș perfect armonice. Eu dimpotrivă fac notă discordantă. Imbrăcămintea mea nu se potrivește în locurile acestea, și eu simt cum stârnesc luarea aminte. Privirile care mai întâi trec distrase asupra mea, de sus în jos, rămân apoi atârinate de mine. Cine sunt oare...?

Deodată o femeie tânără vine spre mine. Are de bună seamă douăzeci și opt ani, slabă, cu pieptul îngust și cu fața chinuită, dar în ochii ei strălucește o flăcărie, care acoperă orice greșală corporală. Ține de mână o fetiță mică.

„Charlie, nu mă mai cunoști?”

E foarte tulburată și aproape fără suflare, iar fața ei e albă ca ceara.

De bună seamă o cunosc. Era servitoare într'un hotel ieftin, unde-am locuit și eu câteva vreme. L-a părăsit apoi în împrejurări nenorocite: „căzuse”.

În ciuda nenorocirilor, și-a ținut capul sus. Ea duce lupta cea mai grea din vremea noastră; fie ca soarta să-i fie ei și suralor ei, îndurătoare! Dar noi ne-am ascuns amândoi sentimentele noastre și am rămas privindu-ne — „ei, cum îți merge, Charlie?”

„Bine”. Arăt fetița: „Asta-i fica ta?” „Da”. Asta-i tot. Nici unul dintre noi nu simte vreo nevoie de conversație. Ne zămbim unul altuia și depănăm între acestea, în gândul nostru, povestea noastră. Din revederea asta isvorăște multă căldură, și eu simt c'o cunosce în clipa asta, mai bine decât atunci, în lunile lungi.

În jurul nostru se adună mulțimea: sunt descoperit, și nu mai e nici o posibilitate să scap. Dau femeii bani, să cumpere ceva copilului, și mă întorc să plec. Oamenii mă urmează; fără să mă întorc știu că, dinapoia mea, e un convoi, nu rămân îndărăt și nici nu se apropie. Din când în când șoapte vin până la mine: „El e! Ia te uită colo!” Sunt tulburati, dar n'au îndrăzneala să strige tare numele meu. Din toate părțile se adaugă alții la gloata care mă urmărește. Mă simt singur și fără apărare.

Însfârșit dintr'un colț apare un sergent. Alerg spre dânsul. „Sunt Charlie Chaplin, sunteți buni să mă întovărășiți la un automobil?”

„That's all right, Charlie. Oameniiăștia nu vă vor face nimic. Li cunosc de cincisprezece ani, și sunt cei mai buni din lume”. Vorbește cu convingere, și-mi apar mie însu-mi foarte ridicol, ca un copil de școală certat. „Știu — răspund eu pe șoptite — sunt foarte cumsecade”.

Charles Spencer Chaplin junior, demn urmaș al tatălui său.

Între acestea mulțimea a făcut zid în jurul nostru. Fiindcă văd că am găsit apărare, se îngheșue în mine: „Hallo, Charlie! Cum îți merge, Charlie? Hai noroc Charlie!” Cu toții au câte-o vorbă pentru mine: bărbați, femei, copii, bătrâni și salutul lor răsună atât de sincer, încât simt că lacrimi mi se suie în ochi. Când polițistul și cu mine mergem mai departe, mulțimea se dă îndărăt. Mă urmează doar, ca și când aș fi conducătorul ei; numai copiii aleargă din când în când în jurul meu și mă priveșc cu ochii lor mari. Și eu, în copilăria mea am alergat după celebrități pe aceste strade.

Ne oprim apoi, și mulțimea stă pe loc și dânsa.

Rușinat, mă înghesui aproape de polițist, care încearcă să oprească un automobil. Mă simt mic, umilt și ca un hoț prins asupra faptului. Nimeni nu-mi vorbește, sunt mulțumiți să mă privească. Dacăș putea ceva pentru ei, dar sunt atât de mulți, atât de mulți!

Însfârșit se oprește un auto și mă sui în el, prin fereastra deschisă ajung la mine saluturi de adio, iar eu fac semn din cap. Cu încetul mașina pornește... iată iară podul Westminster.

Sosim într'allă lume. Aici e hotelul Ritz, hotelul meu. Trebuie să mă schimb pentru cină.

Minunile Naturii

PAIAJENUL SCAFANDRU. — CAT E DE PUTERNIC INSTINCTUL MATERN LA INSECTE

Foamea și Dragostea, cele două mari instincte primordiale ale tuturor ființelor, natura, mama tuturor, le-a așezat, tot atât de puternic și de adânc în om, ca și în cele mai neînsemnate insecte.

Pentru a-și potoli foamea și în același timp, pentru a se pune la adăpost, paiajenul de apă — *argyroneta aquatica* — și-a construit, în fundul apei, cel mai ingenios submarin, simplu și practic și care-i slujește totodată de cuib. La vremea prânzului, *argyroneta* iese la suprafață, se plimbă câțva timp pe luciul apei, unde nu întârzie să găsească vântul necesar. Treaba odată terminată, paiajenul se grăbește să coboare, în fundul apei, cu provizia găsită.

Dar nu numai de alimente are nevoie paiajenul, ci și de bună provizie de aer, căci cuibul din fundul apei trebuie aerisit regulat. În acest scop paiajenul vine la suprafață, de mai multe ori pe zi, își ia o cantitate potrivită de aer, înmagazinată în-

a făcut o serie de interesante experiențe, cu acești paiajeni, scrie că i-a ținut sub sticlă, la soare, timp de 15 zile, fără hrană. J. H. Fabre, vestitul „poet al insectelor”, era de părere că acești paiajeni absorb calorile necesare vieții lor direct, din soare. Ca toate lycosidele, pardosa își confecționează un săculeț de mătase, în care își depune ouăle și unde se va naște progenerura. În zilele călduroase insecta se plimbă, târând după ea săculețul legat cu lirișoare de corpul ei. Pardosa nu părăsește niciodată povara prețioasă, apărându-și ouăle cu înverșunare și curaj, împotriva oricărui atac. „Să încercăm a-i lua săculețul”, scrie Millet; vedem cum insecta face sărituri desperade, de câte 4—5 centimetri, se sbate și nu se lasă să o bag în tubul, de care mă servesc pentru captură. Dacă apucă săculețul cu cleștișorul, ea protestează cu furie și, ca să nu i-l iau, îl strânge cu toată puterea celor opt piciorușe prefe-

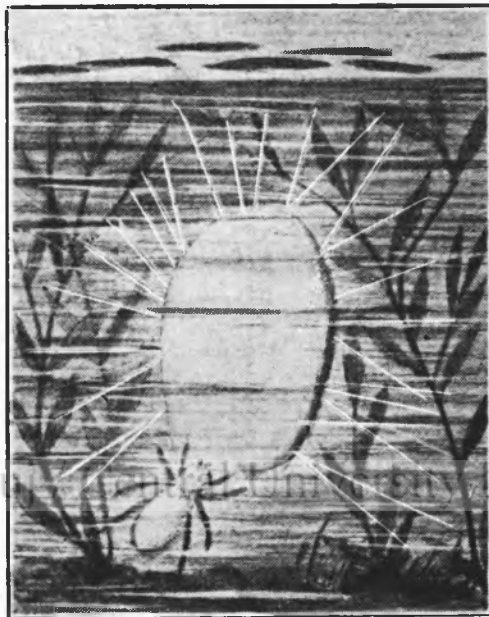

Păiajenul *Pardosa* „mama cea mai iubitoare”.

tre puful fin de pe trup și în bășicuțele de apă foarte mici lipite de părul trupșorului său mic. Astfel aprovizionat, minusecul scafandru coboară, fără grijă, până la cuib, un fel de clopot impermeabil, cât o coajă de nucă, având o mică deschizătură, pe unde se introduce insecta. Cuibul e legat cu fire și fixat de planta sau piatra cea mai apropiată. Cu piciorușele, insecta își netezește părul; micile bășicuțe se desfac și aerul se urcă spre plafonul cuibului, unde formează un strat subțire de gaze care face să scadă nivelul apei.

Incet, cu multă răbdare și stăruință, insecta izbutește să umple cu aer locuința ei unde rămâne fără grijă, la adăpost de pericole. Ea depune acolo victimele, având grije să elimine resturile, bătându-și joc de inlempirii și de dușmanii insectivori.

O altă specie de paiajeni, numită *Pardosa*, prezintă cel mai extraordinar instinct de conservare a speciei. E un mare paiajen de câmp, care trăiește în Franța și una din curiozitățile lui este că aproape nu mănâncă niciodată. Entomologul Millet care

Argyroneta, păiajenul aquatic intrând în cuib

rând moartea, decât să-și părăsească săculețul cu ouăle”. Invățașul entomolog a continuat multă vreme interesantele-i experiențe.

„De cinci ori i-am răpit sacul, rupând firele ce-l legau de trupșorul ei mic și tot de atâtea ori insecta s'a repezit la săculeț, legându-l imediat cu alte fire noi. Uneori, luându-i săculețul, am lăsat în loc alte obiecte asemănătoare: un grăunte sau o pietricică. Insecta, o apucă o pipăie și și-o atârnă, crezând că e săculețul ei. Insectele lipsite de săculeț, mor după 2—3 zile, pe când cele care, înșelându-se, poartă alt obiect, trăesc și până la 10 zile.

Manipulând o pardosa, scrie tot Millet, am strivit cu cleștișorul, din greșală, săculețul cu ouă. Insecta apucă iute sacul gol strângându-l cu piciorușele; a douăzi am găsit-o moartă.

A. A. LUCA

Interesante descoperiri preistorice în Suedia

Pe când se săpa o groapă, în provincia Halland, Suedia, s'a dat peste două corăbii, din era așa numită pre-vikingă, construite, — după socotelile arheologilor, — cu 2—3000 ani, înainte de era noastră.

Tot cu acest prilej s'a dat și peste scheletul unui papagal, având respectabila vârstă de 5000 ani!

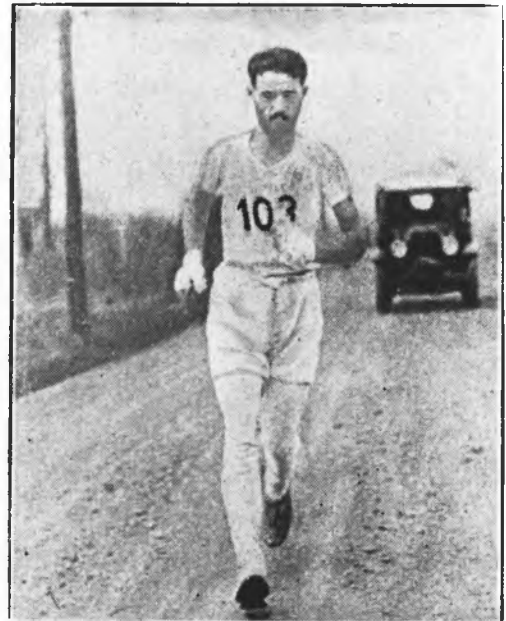
S'a putut socoti aproximația acestor vremi, după stratul de siliciu, în care se aflau ascunse corăbiile.

Intr'una din ele s'a dat peste o bucată de chihlibar, foarte frumos lucrată. Papagalul se afla în adâncimea unei mlaștini, din împrejurimile straturilor de siliciu.

O dovadă mai mult, că cu mii de ani în urmă, în apropierea polului Nord, se aflau păduri cu vegetație și faună, asemănătoare celor din pădurile virgine, de azi, de la tropice și equator.

Procesul de răcire a scoarței pământului nostru, nu se produce, așa dar, prea repede.

Omul fără splină

Acesta-i numele ce s'a dat lui Petru Gavuzzi, un englez hotărît și dărz care în timpul când citim acestea aleargă spre a parcurge, pe jos, în fugă, America, dela Oceanul Pacific până la Atlantic. Mai are mult de alergat, dar rezistența de care dă dovadă acest om e neînchipuită. Un cal ar fi căzut, mort de oboseală, de multă vreme.

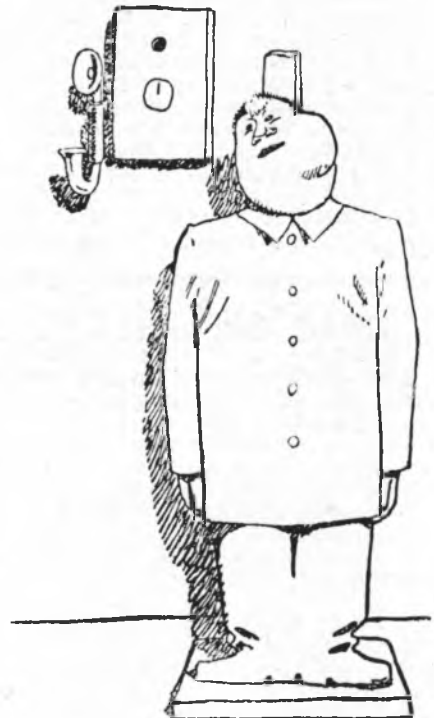
Ceața neagră din Galiția și Nordul Basarabiei

La Varșovia s'a procedat la o foarte amănunțită analiză chimică, a cenușei depusă de așa numita *ceață neagră*, de acum câteva săptămâni, pe tot ce i-a eșit în cale.

S'a constatat că ea se compunea din nisip extrem de fin — ceace dovedește că nu poate fi de origină vulcanică, — și 3% potasă.

S'a socotit că în zilele straniului fenomen, ar fi căzut asupra regiunilor de mai sus o cantitate de nisip și potasă egală cu aceia a 150 vagoane potasă și 120 vagoane nisip.

O invenție care și-ar găsi aplicație și la noi

LA TELEFON: „Publicul c.s.e rugat să-și verse necazul pe manechinul alăturat și să nu strice aparatul telefonic”.

(Der Goetz, Viena)

SOLUȚIILE JOCURILOR PE LUNA APRILIE

OB
USA
ANALOG
ABANOS SA
ILUMINAT CINA
CORALI MORAR
VICO MAMENITATE
TAMISA CILAC E
ATATA PATINA OM HA
AXA ROIBACI HA
NATA APARTE OU
T DELA ALEE BAN
INIMOS PAI
OTAVA AVAT ERA
EVA AVAT ERA
ZA COROLAR ST
ASIP RECE ON
DON CASAN
BOR CUC M NI
ME ILIC OF
AC LATEST I
APARIE C NARV
RIMAT NAI I
VENERATIUNE

I
AMON
AMOS
II
NAMA
JAMA
GAMA
HAMA
KAMA
LAMA
ZAMA

VENIZ ELOS
ORATORICI
CE ILEGAL
ADANAURA
BILE ARAB
UTERINTI
LAMA ODOS
AR RETORI
REDEVENIT

PAGANINI
PALESTRINA
CIMAROSA
MOZART
GOUNOD
SCHUBERT
MASSENET
RUBINSTEIN
WAGNER
SCHUMANN
CHOPIN
LASSUS

ELISABETA
PALATINAT
ITALICE L
MORALANA
ENIASAN
NATIAMAT
IARATARI
DATPALID
EFEMERIDE

IOV
CAIC
ZEAMA
ASMUTIT
PISLAMA
EACIROSI
CONSTITUTIONALITATE
SUNAT
S
ALTAR
ULUIT
NU
PAN
RIMA
IBERI
TARABUC
AGATLEI
MILERTOLT
ASANUTULINALITATE
SUNAT
S
ALTAR
ULUIT
NU
AL

RA PUGNOZAN
EGATURSZA
GAGATA BOL
RODAPTICAL
UTALTAICA
GARDRATER
EVSAFIRDO
NAPINISBUN
NASIS PAP
MSUCROBOD
IRGEULRSE

BEC
ALEGANI
SALADIN
OR WALES MI
TAS VAT
MODA ODA VETAC
AMOR POE RELE
GAMA SIR DRIC
NIT BIZET EA
SOCOTEA
TRALALA
RAC

BARBA
BARCA
BARZA
NIS-ETRU
CORT-
TROC

MALESHERBES
ACUAEEDO
RHAAALIADU
GALLDIVUET
UZAIABRE
EGERTNERR
RINADAIAR
IVORUROZA
TONULMTAI
TIAYUIN
ERASISTRASE

Lista deslegătorilor

Au intrunit numărul cel mai mare de puncte (105) și au obținut: premiul de 1000 lei Ticușor Alexandrescu, Cluj; premiul de 500 lei N. Stroe, Timișoara; premiul de 300 lei Constantin Timuș, București.

S'a acordat câte o carte următorilor cari n'au avut decât 100 puncte: Const. P. Horjea, Câmpina; Nicu Manoliu, Iași; Gore Chiriță, Craiova; Gr. Romanescu, București; Lenușa Anagosta, Brăila; Traian Suhăreanu, Craiova; Vasile Turculescu, Craiova; Traian Periețeanu, București și Arghir Brătianu, R.-Vâlci.

ALBA-IULIA: Bordog Emil 60.

ARAD: Cămpoș Nicolae 95.

BACĂU: Brăileanu Gheorghe 50; S. Tihan 55; Jenică-Stroe-Oituz 70; Grumberg Ozias 85; Lucy Enache și Maricica Mircea 20; Stoian Popovici 30.

BĂLȚI: Solomon Brăiman 85; Herbert Rosler 10; Josif Filman 65.

BISTRIȚA: Moldoveanu Aurel 20

BRĂILA: Lenușa Anagosta 100; Hry-santa Lorea 70; Panait Flores 75.

BRAȘOV: Traian Mihăilescu 65; Nelu I. Popidon și Andrei Ivan 65; Tudoran Victor 67.

BUCUREȘTI: Irene D'y 55; Petre Gherghel 25; Mișu Tevi 25; Titeiu Mihaile 15;

Constantin Timuș 105; Constantin Puiu 85; Nicolae D. Rollea 93; Titu Dobras 93; Gr. Romanescu 100; Didinel Demetrescu 95; Stela Marinescu 95; Nicolae Dumitrescu 90; Ionescu Victor 80; Vasile Popescu 60; Silviu Comănescu 40; Iorga E. 95; Cezar Demetrescu 95; Irene D'y 5.

BAZARGIC: Emilia Capris 90.

BUZĂU: Lionel D'Ally 95.

CALIACRA: Mya Iorgulescu 10;

CÂMPINA: Nicu Slavic 85; Constantin P. Herjeu 100.

CLUJ: Bebe Stănescu 95.

CONSTANȚA: Alexandru Dumitrescu 75.

CRAIOVA: George Petrescu 95; Gore Chiriță 100; M. N. Cosoveanu 85; Eugen Rădulescu 95; Traian Suhăreanu 100; Mander Romeo 85; Petre Sfetitu 95; Corneliu Puțoreanu 75; Vasile Turculescu 100; M. D. Budică 95; Paul și Aurel Enescu 95; A. Eliezer 85; Tudor Marin 80; Ch. Popescu-Ploșor 95; I. Munteanu 95; Bică Pisoschi 95; Tyti Stoiculescu 70.

M-TIREA DEALULUI: Dumitru Vasilescu 85.

FALEȘTI: Gheorghe Berghiner 85.

FOCȘANI: Nicu Ilescu 90; Nicolae T. Nicolau 95; Ionel Postolache 95; Ion și Pușor Capta 90; Alex. Niculescu și M. Jingulescu 90; Panter Hallel 90; Teodorescu

Demetru 60; Teodorescu I. Vasile 70.

GALAȚI: Marcovici Emanoil 65; Eugen Balănescu 70; Vasile și Spiridon Cazil 75; Nicolae Vasiliu 85; Isac Feldman 85; Joseph Petter 75; Vasilica Roșca 75; Titi Diaconescu 85; Harry Hirsch 25; Cicerone Ath. Palade 95; Nicu Dumitrescu 80.

GIURGIU: Alex. Căpsuneanu 90; Vasile Grigoric 95.

IASI: Halperin Alexandru 95; Urmă Constantin 85; Emil Launay 80; Petre Corneliu 90; Nicu Manoliu 100.

ILFOV: Preda Atanasiu 13.

LUGOJ: Tina Eftimiu 95.

ODOREȘTI: Iosif Avram 90.

R-VĂLCEI: Grig. Bodra 90; Arg. Brătianu 95; Păunescu Haralamb 65; Ch. Burian 80; Sandy Catanoiu 95; Jean Constantinescu 95; Virgil Ch. Ionescu 85.

ROMAN: Marioara Corneliu Bontas 50.

SILISTRA: Errich Sigurth-Cabe 25.

SLATINA: Loloca și Mușuril Arayon 90.

TG-OCNA: Sophie și Clarisse Herscovici 60; Isidor și Mauriciu Herscovici 70; Herman Kurtzberg 95; Nathan și Bercu Engelberg 95.

TULCEA: Andrei W. Sandu 90.

T-SEVERIN: L. Cr. Mircea 65; Traian Periețeanu 95; Iacob Niculescu 80; Gică Ghiorghiu 75; Nicu I. Marinescu 80; Florea Nicolaescu 85.

Cum am contribuit la organizarea unui concurs al „Realității Ilustrate”

Unul dintre ultimele noastre concursuri: „Șase fete tinere caută adăpost”, apela la spiritul de invenție al cititorilor spre a arăta ce s'a făcut cu una dintre cele șase fete, fotografia pe care noi o reprodusesem neînfrățind decât cinci fete.

Din numărul mare de răspunsuri, menționăm pe al d-lui Aurel Marin, București, un răspuns original, căruia i-am acordat premiul I de 1000 lei.

Eram de câteva zile în Berlin. Din întâmplare, citind ziarul, văd anunțul: „Șase fete tinere caută un adăpost”.

Pe loc îmi veni o idee... Ce-ar fi dacă le-aș face o propunere? Și m'apucaj să scriu: Doresc cunoștința celor șase fete draguțe, pentru o eventuală excursiune plăcută... Tânăr bine. La ziar, sub P.

Fiindcă venisem la Berlin să petrec, mă dusej la ziarul „Abendblatt” și așa fi dat, poate, anunțul meu, dacă nu mă întâlneam

cu Frideric, un prieten al meu, student la drept, pe care-l găsisem în capitala Germaniei.

Frideric era și ziarist... chiar la „Abendblatt...”

Îmi răspunse prăpădindu-se de râs: „anunțul e o reclamă la un nou film de cinema!...”

Deceționat, am făcut o mutră acră. Iar Frideric îmi spuse: „Dacă vrei, pot să-ți recomand — chiar acum — una dintre aceste fete draguțe, sprintene și simpatice”.

Am acceptat bucuros. Luaram o mașină și peste puțin timp ajunserăm la un „studio” din apropiere...

Era locul unde se turnaseră unele scene din filmul „Șase fete tinere caută un adăpost” și unde locuiau artistele.

Cele șase fete tocmai se așezau în fața unui dispozitiv, spre a fi fotografiate.

Când îl văzu pe Frideric, una dintre ele veni spre noi.

Era atât de draguță, încât nu regretai că am venit.

Îi făcui cunoștința. Avea un nume frumos ca și ea.

Pe când vorbiam, fotografatul se apropie de noi și o rugă să vie spre a fi fotografiată cu celelalte.

— „Pentru ce vă fotografiati?” întrebă Frideric.

— „Pentru revista „Realitatea Ilustrată”, din România”

— „Da?”

— „Da!”

— „Și pentru ce?”

— „Pentru un concurs”.

— A!... Știi ce?... lasă să se fotografieze prietenele tale singure, iar pe tine... să ghi-cească cititorii unde ești!...”

Propunerea era originală. Fu deci acceptată.

Și astfel fură fotografiate doar cinci din cele șase fete „care căutau adăpost” prin anunțul din „Abendblatt”.

Numărul celorlalți concurenți premiați le vom publica în numărul nostru viitor.

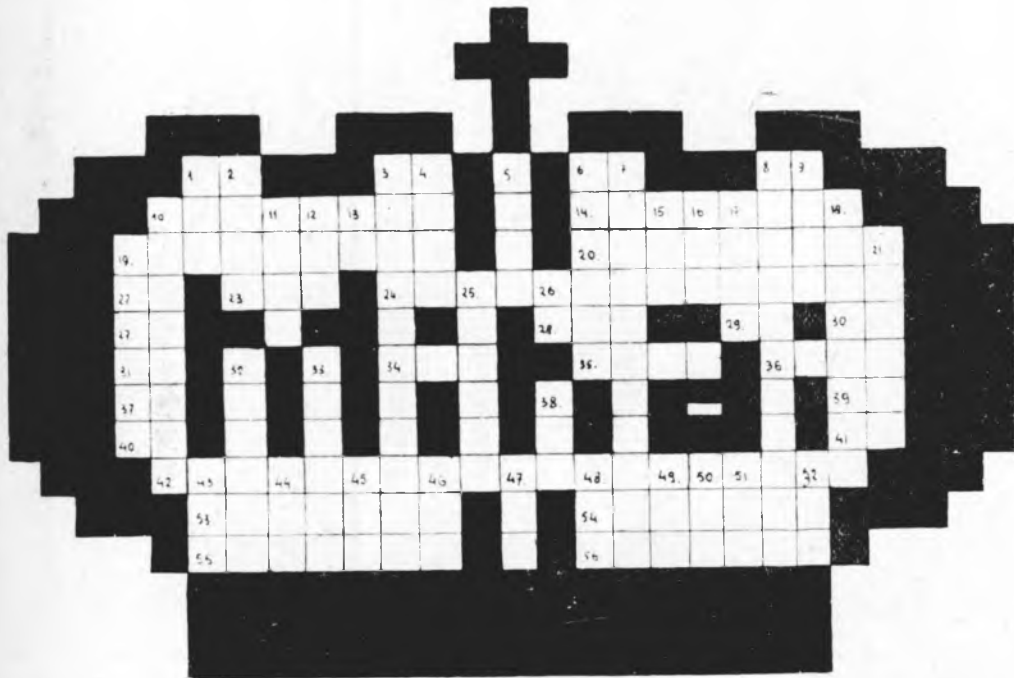
Sub conducerea d-lui **CONSTANTIN MASSU**

Joc No. 1

trimis de **C. C. Palade**

„**MOTIV ROMĂNESC**” (cuvinte încrucișate).

(10 puncte)

ORIZONTAL: 1) obiect; 3) particulă negativă; 6) Interjecție; 8) interjecție; 10) literator și erudit francez (1730-1811); 14) celebră reședință regală engleză în Scoția; 19) medicament preparat cu semințe oleioase; 20) supus șanselor nesigure; 22) semn de plecare; 23) rege iudeu (919-918 a. Chr.); 24) totalitatea lucrurilor ce se referă la știința scrierilor secrete; 27) oală Mold.; 28) atribuțiune specială; 29) prepoziție; 30) interjecție (invers); 31) poftim; 34) țesătură subțire și ușoară; 35) arbust din familia rozaceelor; 35) Fluviu în Laponia; 37) unguent; 39) două conscane; 40) notă muzicală; 41) insulă franceză; 42) calitatea lucrului conform unei anumite legi; 53) poet german (1791-1813); 54) desființare; 55) soția lui Ceyx și fiica lui Eol; 56) preot și scriitor francez (1649-1706).

VERTICAL: 1) Interjecție; 2) rău în Franța; 3) scriitor elvețian (1745-1832); 4) localitate în Franța unde se afla un splendid castel al Diane de Poitiers; 5) prăjină dealungul catartului unei corăbii; 6) arbore întrebunțat în tâmplărie fină; 7) chimistă care se ocupă cu studiul sărei; 8) prevedere; 9) oraș în Persia; 10) rege Vizigot (511-531); 11) rău în Algeria; 12) personaj biblic; 13) interjecție; 15) unesc; 16) pom fructifer; 17) termen tehnic militar; 18) general spartan ce puse capăt războiului peioponeziac; 19) magistrat grec; 21) substanță lichidă, aflată într'un corp organizat; 25) general englez (1717-1790); 26) măsură fictivă; 32) alcool etilic; 33) economist francez (1812-1885) 38) oraș în Finlanda; 43) rău în Rusia Europeană; 44) deșert (fig.); 45) soția lui Atha-

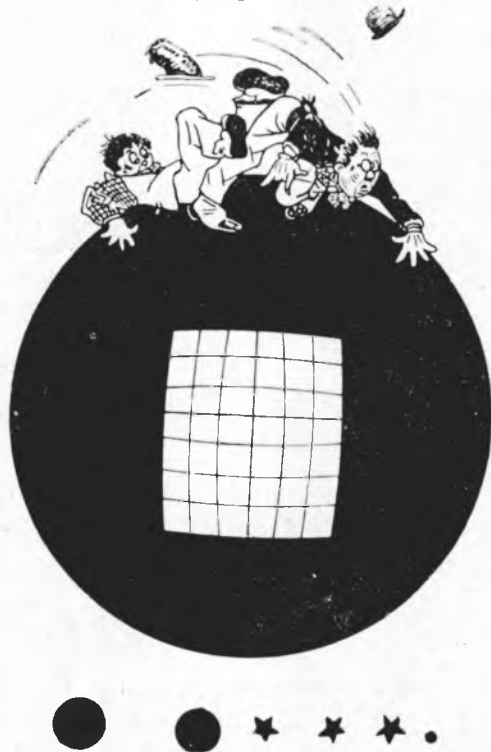
mas, regele Tebei; 46) sentiment; 47) poet tragic atenian (sec. V. a. Chr.); 48) rău în Bavaria; 49) pronume; 50) rău în Franța; 51) chelner; 52) mic fluviu în Franța.

Joc No. 2

ASTRONOMIC

trimis de **Constantin C. Palade**

(10 puncte)

Înlocuindu-se pătrățelele cu litere, se vor forma 7 cuvinte orizontale cu următoarele semnificații:

1) Stea de prima mărime din constelația Vulturului; 2) planetă; 3) constelația zodiacală; 4) stea de mărimea treia în constelațiunea Andromedei; 5) nume ce dau țărâni români, unui brau de trei stele din cons. Orionului; 6) fluviu de stele la dreapta Orionului; 7) cea mai strălucitoare stea de pe întregul cer.

Inițialele cuvintelor găsite; dau numele celei mai luminoase stele din constelația Scorpia.

Cum stăm cu vulcanii

Insulele ALENINE nu sunt celebre numai prin pescării de foc; ele dețin și recordul — care nu prea ferește pe locuitori — de-a avea cei mai mulți vulcani de pe glob. E vorba de vulcani în activitate. Pe întreg pământul sunt 338 de astfel de vulcani. Dintre aceștia 205 sunt pe insule, 133 pe continente.

Insulele ALENINE conțin 31 vulcane în activitate, Japonia 17; Kantchaska 22; Islanda 19; Chili 17; Africa continentală de asemenea 17.

Republica Ecuator, singură, are 14 vulcani și Nicaragua 10, pe când continentul european nu are decât un singur vulcan în activitate: Vesuviul.

Se mai știe de existența a 25 vulcani sub-marini, în Oceanul Pacific.

„**REALITATEA ILUSTRATĂ**”

revistă săptămânală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București, str. Sărindar 9

Telefon 7/69

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg Lei 300

Pe o jumătate de an „ 170

Pe trei luni „ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America 85

Jugoslavia și Cehoslovacia . . . lei 500

Sub direcțiunea unui comitet
Secretar de redacție N. Constantin

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Iulie. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 20, 21, 22 și 23, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători, primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. De asemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Iulie 1928.

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere”

Garanția cea mai deplină

o oferă renumele
excelent al firmei

I. TRISKA

existență de 58
ani, cei mai vesti-
tit depozit al
branșei

Reprezentantul

general al cunoscutei mărci

„Förster”

Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419

La Călugăreni

Cu prilejul pelerinajului făcut la Călugăreni de Tinerimea Română, M. S. Regina împreună cu A. S. R. Principesa Ileana, au ținut să onoreze cu prezența lor pioasa manifestare. Ilustrația noastră le înfățișează imediat după sosirea la Călugăreni.

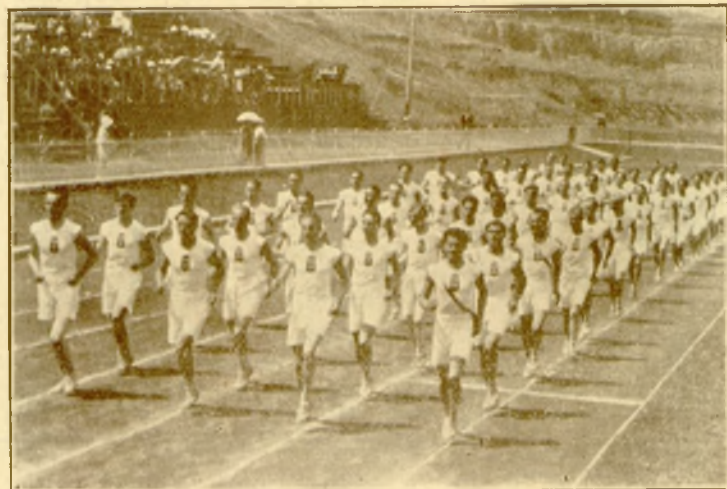
Fostul prinț Carol cu doamna Lupescu în grădina „contelui” Ionescu, la Londra

SERBAREA DE FINE DE AN DE LA O. N. E. F. TRIBUNA DE ONOARE: În planul întâi dela stânga la dreapta: A. S. R. Principesa Ileana, A. S. R. Principele Regent Nicolae și d. general Berthelot.

PRIMIREA ABATELUI ZAVORAL LA TURNU SEVERIN
Dela stânga la dreapta: abatele Zavoral, d. Theodor Costescu, d-na Blebea

Defilarea echipei de atletică ușoară

Abatele Zavoral însoțit de doamne din elita severineană, precum și de notabili orașului, a făcut o excursie pe Dunăre